

BONA PAU

PREMSA
CORTONA

Nº. 577 - Any XLIX - MONTUÏRI - MARÇ - 2001

Carrossa guanyadora
de Sa Rua 2001

BREUS

"Lletra de Convit 2001"

Bona Pau s'ha adherit a la "Lletra de Convit 2001" pel reconeixement i l'ús de la llengua catalana promoguda per la Universitat de les Illes Balears com a resposta a la crida de compromís amb la nostra llengua i la nostra cultura.

Agraïments

Després d'haver-los enviat l'exemplar de l'edició del VIII Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu 1999, han agraït aquesta atenció el Servei de Llengües i Terminologies de la Universitat Politècnica de Barcelona, el Servei Tècnic de la mateixa Universitat, la Universitat d'Alacant i el rector de la Universitat Miguel Hernández.

Assemblea de Premsa Forana

A la seu de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, dia 15 de febrer tengué lloc l'Assemblea ordinària de Premsa Forana a la qual es tractaren assumptes de tràmit i on Bona Pau hi estigué representada.

Xerrada d'Antoni Gomila

El President de la Fundació PIME, el nostre estimat Antoni Gomila, el passat 8 de febrer a Son Vida va impartir una xerrada als Rotaris Almudaina i a l'Associació d'Amics de Son Fornés

Algunes persones d'edat de la vila encara gaudiren a les passades festes de Carnaval: Així anaren disfressades al dinar de Persones Majors

sobre el funcionament de la Fundació en els camps benèfic-social, recuperació, inserció laboral; així com les campanyes "No les llancis i Reis de Vidre" i col·laboració amb Càritas, tallers de joguines, Fundació Deixalles...

Cartell premiat a Inca

Margalida Munar (filla de Pere Munar, de Montuïri), de 17 anys i que cursa 2on de batxillerat artístic a Inca, obtingué el primer premi de l'Ajuntament inquer per esser l'autora del cartell que allà anuncià les passades festes de Carnaval. Premi dotat amb 25.000 pessetes. Enhorabona.

Paper i Cartró

El Coordinador de Medi Ambient del Cpsell Insular ens participa respecte a la recollida selectiva de residus a Mallorca, que a Montuïri durant l'any 2000 s'han recollit 54.000 quilos de paper i cartró i 100.000 de vidre. Una quantitat que suspera el 2% i el 10% respecte a l'any 1999.

El darrer fuster

Antoni Verger Moll "fuster Roig" fou el darrer d'una saga familiar que va aprendre l'ofici a Montuïri. Ja ho eren el seu pare i padrí. El dos germans: Joan -que féu feina sempre a Montuïri- i Tomeu -aquest a Son Ferriol- també varen aprendre l'ofici de la família. El seu pare encara féu carros, però els fills ja sols ajudaren.

ES GRAONS

Encomiable

L'interès que posen les dues associacions de tercera edat de Montuïri per satisfer de qualque manera el desig de delitar els seus integrants, una vegada més es féu palès el passat febrer amb sengles dinars. La de Gent Gran amb motiu de l'Assemblea i la raó de la de Persones Majors fou el dijous llarder. Una dèria encomiable que generalment complau la gent entrada en anys.

Crispació

Tot i que la rua d'enguany, degut al mal temps es va haver de celebrar el diumenge matí, la mitja hora llarga, aturats, que varen haver d'esperar compar-ses, carrosses i participants al llarg del carrer des Pujol per entrar a Plaça, va crispas els nervis els més assossegats.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles
Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume
Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer i Miquel Mascaró Crespi.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93
Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor
Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

EDITORIAL CONJUNTA DE PREMSA FORANA

Demandar el que és just

Gairebé després de dos mesos i mig d'haver-se fet el II Congrés de Premsa Forana i, amb la vista posada en aquest nou any, l'Associació de Premsa Forana té endavant uns nous reptes que, sense cap mena de dubte i endormiçament, són vitals per a la seva recuperació, consolidació i renovació.

De resultes del II Congrés quedaren definits, evidentment, la necessitat de posar al dia les nostres publicacions, però quedà en l'aire la relació entre les nostres revistes i les institucions polítiques que ens envolten.

És evident que la majoria de les nostres publicacions han viscut fins ara quasi igual que el dia que començaren. Amb el pas del temps, les reglamentacions administratives i socioeconòmiques i, sobretot, els seus efectes sobre la nostra manera d'esser, han fet que les nostres publicacions quedin enrere en aquesta carrera del nou mil·lenni. Aquest va ser un dels temes debatuts al passat congrés que la junta actual té intenció de posar-hi tots els avantatges per aquelles publicacions que no estan regulades. És necessari posar-se al corrent i ésser més competitiu.

És aleshores que queda palès que si nosaltres hi posam el remei i la voluntat per enfortir el nostre moviment, els nostres representants institucionals han de ser coherents amb les seves màximes. Al passat congrés rebérem el suport de la majoria dels nostres representants polítics. De fet, la majoria dels actuals governants coneixen de prop el nostre moviment, en el que hi han col·laborat habitualment. Les paraules dels representants polítics al congrés eren l'expressió d'una voluntat de col·laborar amb el projecte informatiu de la premsa forana.

Fins ara, però, al marge de tendències polítiques, els ingressos que obtenia una publicació de la publicitat i convenis era una part ínfima dels dobles que ingressa. És evi-

dent, doncs, que el paradigma on mols de nosaltres vivíem d'ajuts institucionals és fals i seria bo que els actuals governants ho tinguessin present. La nostra associació formada actualment per 48 mitjans no reb, ni rebia ni les miques d'un hipotètic 0,7% de la publicitat institucional. En l'excepció d'ajuts puntuals, en la què hi situam el Consell de Mallorca i la Direcció General de Política Lingüística —el 2000—, les ajudes segueixen essent un estel que passa pels nostres pobles sense aturar-s'hi.

No venim a demanar almoïna al cap de cantó dels edificis institucionals, com així quedà demostrat al passat congrés; de fet existeixen mecanismes pels quals les nostres revistes puguin fer el seu camí, però no comptar amb els nostres mitjans és erroni i injustificable per part de les institucions que governen les Balears.

La premsa forana és un mitjà que, a més de complir una funció social, cultural i informativa, està ben arrelada en els entorns locals dels pobles, fins al punt que pot fer servir ben forta la seva veu per tot allò que cregui disconforme. Per ara no ho hem fet, però començam l'any perquè el 2001 pugui ser el de premsa forana.

DOS DITS DE SENY

Reconèixer les equivocacions

De tant en tant ens trobam un amb persones caparrudes, que de cap manera volen reconèixer les pròpies equivocacions. Són aquelles que quan discuteixen volen tenir sempre la raó. Qualsevol beneït tracta sempre de defensar els seus propis errors —quasi tots els curts ho fan—; però estar per damunt dels altres i assumir un sentiment d'altessa de mires i de noblesa sols ho fa aquell que admet els propis errors. Cometre una confusió o caure en un error, és molt bo de fer. I si quan un se n'adona o una altra persona l'adverteix d'aquella errada, és de persones de seny, rectificar. Ja ho va dir fa molts d'anys un dels millors filòsofs: "Rectificar és de savis". També ho diu la gent: "Si un pogués fer les coses dues vegades, no s'equivocaria mai".

És tan bo de fer culpar-se a si mateix d'un fet o d'una expressió equivocada! A vegades, però, excepcionalment sentim qualcú que després d'haver considerat allò que va dir, sap reconèixer que no anava encertat.

Per altra part aquell que té la raó, si no es vol allunyar d'aquell que li discutia, ha de tractar d'atreure'l amb suavitat i tacte, segons la pròpia manera de pensar. I si som nosaltres els qui ens equivocam —sovint, per cert, per poc que siguem honests amb nosaltres mateixos— ens convé admetre amb rapidesa i, si és possible, amb entusiasme, l'error. Aquesta tècnica no sols produirà resultats espectaculars, sinó que ens farà comprendre que criticar-se, en aquestes circumstàncies, és molt més divertit i eficaç que tractar de defensar-se.

Existeixen dos vells proverbis: "Barallant-se mai no s'aconsegueix suficient raó, però cedint s'assoleix més del que un espera" i "Si t'equivoques, admeteu ràpidament i amb entusiasme". Un i altre poden ser eficaços per aconseguir atreure els altres a la pròpia manera de pensar.

Salomó

La III mostra de glosat ja és aquí

El proper dia 24 de març se celebrarà al Teatre Municipal de Manacor la III Mostra de Glosats, organitzada per l'Associació Cultural Canonge de Santa Cirga. Enguany, però, se li ha volgut donar un caire de celebració simbòlica i, alhora, de reconeixement i de suport al mestratge i al missatge de mossèn Antoni Ma. Alcover: l'any 2001 se celebra el Centenari de la Lletre de Convit que llança el canonge arreu de les terres de parla catalana per iniciar la més gran i magna obra que mai no havia tingut cap llengua del món: el Diccionari Català-valencià-balear. La Universitat de les Illes Balears, així com la Societat Arqueològica Lul·liana, el Bisbat de Mallorca, etc. organitzaran estudis, edicions, jornades i un Congrés Internacional per debatre la figura i l'obra de mossèn Alcover. Tot això respon a la crida de la nostra Universitat que ha tret una nova Lletre de Convit amb la intenció que totes les entitats, associacions, institucions, etc. s'hi adhereixin i es facin seu aquell missatge d'ús, de reconeixement i d'enaltiment de la nostra llengua, de la llengua catalana.

S'ha constituït fa uns mesos la Fundació Pública mossèn Antoni Ma. Alcover, amb seu a Manacor i que, entre d'altres fins, vol:

-Promoure, organitzar, gestionar, patrocinar i celebrar tot tipus d'actes i acti-

vitats per a la difusió general de la figura de mossèn Alcover i la seva obra.

-Promoure l'estudi, recerca, coneixença i lligams de la literatura infantil, especialment de les nostres rondalles.

-Promoure l'estudi, recerca, coneixença i rehabilitació de la cultura popular.

La seu romandrà a Son Negre, on hi ha una capella ideada pel mateix mossèn.

En nom de la Fundació Pública, de la qual form part, en nom de la Universitat de les Illes Balears, deman a totes les institucions de Montuiri que s'adhereixin a la Lletre de Convit i que al llarg d'aquest any 2001 s'organitzin a la vila un seguit d'activitats encaminades a fer actuals tots aquells propòsits de mossèn Alcover. Aquesta és, ha de ser, una llavor que hem de mantenir viva i constant, i l'hem d'acaronar i conrar perquè fructifiqui i els qui vindran després en puguin treure fruits.

Deia que l'Associació Cultural Canonge de Santa Cirga ha organitzat aquesta Trobada per dia 24 de març. Si hi veniu trobareu l'endemera següent:

-Tres corrandistes del Principat de Catalunya.

-Cinc *cantaors* del País Valencià.

-Quatre glosadors de Mallorca.

-Quatre glosadors de Menorca.

-Quatre glosadors d'Eivissa.

-Dos glosadors de Formentera.

-Cinc *versadores* de Canàries i Cuba.

La idea és fer un recorregut per l'art de la improvisació per les terres de parla catalana del Principat, de València i de les Illes, amb el grup de canaris i cubans com a convidats. Cal remarcar que tots ells són glosadors, en el sentit mallorquí del terme, tots improvisen cantant. Estem segurs que serà una vetllada memorable.

Però a més, l'Associació esmentada, ha aconseguit agermanar les institucions de les Illes: el Consell de Mallorca, el de Menorca i el d'Eivissa i Formentera, així com la Direcció General de Cultura del Govern de les Illes Balears en aquesta vetllada; però a més, també ha aconseguit la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament d'Olleria del País Valencià; el Cabildo de Canàries també ha col·laborat en aquesta vetllada.

Dia 23 de març, divendres a partir de les 19 hores, l'Associació ha organitzat a l'ICE -sa Riera- de Palma, una taula rodona amb especialistes i estudiosos de la transmissió oral i de la rondallística.

L'escultor artanenc Pere Pujol ha dissenyat una figura, d'uns vint centímetres, que representa el glosador manacorí Tià de sa Real, estatueta que serà lliurada als participants de la vetllada.

Esdeveniments com aquests ens han de servir per esperonar els joves a practicar i seguir aquest art centenari de la improvisació i del cant: només és qüestió de pràctica; és una tècnica d'aprenentatge com qualsevol altra i tothom és capaç d'aprendre-la. En aquest sentit, des de la Direcció General de Cultura, s'ofereix als centres educatius un taller de Tècniques de Glosat, precisament per fer avinent aquest recurs als mestres. Sabem que si no és a través de les escoles, difícilment es podrà tornar a revifar aquest art.

Quedau ben convidats a assistir-hi. L'entrada és gratuïta, però cal telefonar al Teatre Municipal de Manacor o bé a l'Associació Cultural (971-551616) per reservar les entrades. I bona vetllada!

Felip Munar i Munar

Vocal de l'Associació Cultural Canonge de Santa Cirga

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuiri

Impugnacions i refutacions

Per poder opinar, el primer de tot és estar informat

Després d'haver llegit les opinions de certes persones en quant que el Sr. Felip Munar havia deixat d'escriure a la Revista **Bona Pau**, jo també vull dir la meua, ja que crec que tots tenim dret a opinar. Idò bé. El Sr. Felip Munar no coneix el poble com un montuïrer, perquè, senzillament no ho és. No viu a Montuïri, no trepitja cada dia els carrers del nostre poble, no xerra diàriament amb els nostres paisans, no va al cafè cada dia. Dificilment pot saber, de primera mà, el que passa pel nostre poble, quina és la nostra realitat.

Per tant en aquest senyor, que ningú li lleva el mèrit com a professional de l'ensenyança ni com a guanyador del premi del Conte Curt, li vull dir que de Lloret pot opinar, si el deixen, ja que és d'allà. Vagi i escrigui allà, o ens conti contes curts o llargs, però no ens vulgui ensenyar als montuïrers com és el nostre poble i la nostre gent. Tots ens coneixem bé.

Això no vol ésser una crítica destructiva d'aquest Sr., senzillament vull dir que ha mostrat els peus i, aquests amors idíl·lics que té a vegades, molta gent del nostre poble no els entén molt bé.

Vostè no és omnipotent, ni més llest que els altres, i que si ha de donar la seva opinió sobre una cosa o una altra convindria que estàs ben informat, i no sols recollís l'opinió d'una part. El que es veu pels seus escrits a **Bona Pau** és que vostè no ho veu tot de color vermell, sinó de color "granate".

No us preocupeu més: la restauració de la creu de Son Rafel Mas va per bon camí

Ja fa un parell de vegades que em crida l'atenció veure l'interès que té la gent damunt el tema de la Creu de Son Rafel Mas i el seu destí. Si ja l'han arreglada? Que ha passat amb ella? Crec que deuen haver arribat a pensar que l'Ajuntament la tenia arraconada a qualsevol lloc i que ni tan sols se'n recorda. Vos puc dir que jo, també estava interessat, i "cametes em valguen" en vaig dirigir a qui corres-

pon i sense necessitat de fer cap instància em varen informar que pràcticament ja està arreglada; el seu restaurador és en Gori Puigserver -mestre de pedra-, i resident a Sóller. Per part del Consistori es té la intenció d'ubicar-la a la Plaça des Pou des Dau.

Bona actuació dels "quintos" i "quintes" amb les diferents activitats que han realitzat durant l'any del seu regnat, però poca vista amb les bormes de caràcter personal

Sense cap tipus de dubte hem de felicitar als "quintos" i "quintes" del 82, ja que durant aquest any que han realitzat les activitats que els hi pertocaven han sabut estar a l'altura de les circumstàncies. Sense anar més enfora en la Festa de les Beneïdes foren, juntament amb l'Ajuntament i l'Església Parroquial un dels tres pilars que feren possible que aquest acte es pogués celebrar amb tot l'esplendor que li pertoca. Però, sempre hi ha un però. En el tema de les bormes el dia dels innocents, varen confondre les bormes amb els temes personals i, això es molt delicat, perquè com el gepertut, que s'en reia del gep dels altres i no se veia el seu. Es una cosa a tenir en compte per futures generacions de "quintos i quintes", "tant per lo bo com per lo dolent".

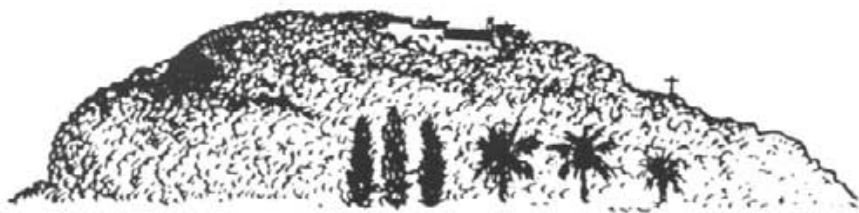
Aqueixa va de caps buits

El negoci va de "monopatineros". A principi del curs escolar hi va haver una persona que es va queixar de certs defectes que es produïren a Ses Escoles, especialment en els "serveis" (lloc comú). La presència d'un parell de "monopatineros" ja li cridà l'atenció, o resultà al menys sospitosa. Ara, fa poc, o no tan poc, haureu vist que hi ha pintades pel Dau i els seus indrets. Ses sospites es tornen girar cap als famosos elements en discòrdia. Crec que els pares d'aquests herois els haurien d'estirar les orelles abans que les autoritats haguessin de prendre part en el bunyol.

"Sa Guineu Blava"

Qui és "Sa Guineu Blava". - "Som una persona -Llorenç Miralles Manera "Queló"- que sota aquest pseudònim vol transmetre al poble de Montuïri una sèrie d'inquietuds, una manera de veure les coses diferent d'altres col·laboradors d'aquesta revista damunt temes en concret. Vull donar les gràcies al Director, ja que m'ha deixat expressar des d'aquest raconet".

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31

• Tlf. 64 63 14

• Montuïri

HISTÒRIES DEL SEGLE XX A MONTUÏRI - III

El somni del pare Cantaciar

No sé si esclatar a riure o posar-me a plorar com una magdalena. El motiu és evident: toca parlar de polítics. Perdó; de la política que abraonà, durant una cinquantena d'anys, la vida comunal d'un poblet, de tots ben conegut, fitorat als vessants d'un turó. Però com que les qüestions polítiques sempre són tan complexes i envitricollades, convé temps i paciència per aclarir tota aquesta història de liberals i conservadors que dominaren les institucions públiques de l'estat i els ajuntaments a les darreries del XIX i al primer terç del segle XX.

Després d'un sexenni de govern conservador, l'any 1906 l'Ajuntament de Montuïri passà a mans dels liberals. Les forces més conservadores del poble hagueren de pagar un mal glop i no païren massa bé aquest canvi. Fins i tot n'hi havia que ja no dormien a ple. Un dels molts capellans de la parròquia, don Gaspar Cerdà, de cas Puig, també conegut com el Pare Cantaciar o Claret, va tenir un somni. El posà per escrit, l'imprimí i en repartiren els fulls per tot el poble. Però, deixem parlar els protagonistes.

Sr. D. Poble Paga

Montuïri, època de se groseria liberal.

Mon volgut amic: Vaig a contarte un somni que he tingut l'anit passada y es el següent:

Vaig somiar que el Bon Jesus tot enfadat va cridar a S. Bartomeu, diguentli: Bartomeu, aqueix poble que jo te vaix enquerregà no fa cosa bona, no 'n taya tros; per lo mateix, he resolt castigarlo fortament, ferli pagar ses veyes y novelles. Mon Mestre, respongué Bartomeu, ¿y quins castichs li voleu enviar? ¿Tal vegada ses set plaques d'Egipte? Axó seria molt poch, respongué son Mestre. ¿L'hi enviareu fam, peste y guerra? No basta tot axó per pagà es seus deutes, digué son Mestre. ¿Idó voleu destruirlo no quedant pedra sobre pedra? Son tantes ses seves iniquitats que tot axó seria res, contestà Jesús. Pues entonces ¿que voleu fe?, replicà es nostro Patró. ¿L'hi enviaré, respongué son Mestre, irritat, un govern liberal-ferrandista! Y vategué, que Bartomeu, com senti se resollió des seu divíno Mestre tan enfadat, es cabeys se li posaren de punta, envergà reculada pegant casi de folondres y quedant mitx esmortit des susto... clamant. ¡Señor!... ¿No veyes que no hi pot haver castich major...? ¿No veyes que s'injusticia, s'odi y rencor, s'estafa, se pilleria, s'impuresa, se mentida, se grosseria y tota clase de vici é iniquitats plourán sobre aqueix poble; venguent, com á consecuencia, se fam, s'intranquilidat, es destruirse uns amb sos altres y arribà á ser com ses cáviles morunes, essent escarni, se befa, y es despreci des pobles veinats? Res de tot axó importa, replicà Cristo. Jo don á nes pobles es govern que se merexen. Amb axó me vaix despertà tot atolondrat y espentat, y comens á pensá si hey hauria algo y aun algo de realitat en aqueix somni...

Vaig doná una mirada devés es Municipi y en lloch de trobarhi bona administració y gent que mirás per be des poble conduït per vias des verdadé orde, no vaix veura mes que gent mal fanera y sense consciencia; lo mateix que una multitud de sangoneras aferrades á nes cos humà per treurerli se sanch; ó una partida de bestia á se menjadora donant cosses arreu á nes qui s'hi acosta. Don també una mirada demunt demunt á nes gastos d'enguany y vaix veura una barbaritat de pessetas que fa por: 900 pessetas per sellos, 500 per un escrivent temporé, 250 per un fossé sense cementeri, 200 per camps de demostració agrícola sense tal demostració, 650 per obras públicas sense doná una palada, 250 per una escola á n'es carré de baix sense nins ni mestra, 200 per un auxiliá des secretari, 300 per repartí á n'es pobres segons acordí l'Ajuntament y 524 y dos céntims de escut per imprevis... aquí me vaix cansá de contá perque me faria interminable. Girem fuya y trobarem 1500 pessetas de contribució demunt es carros y carretons de tregí, aument demunt es maladero, plassa y pesos, etc... Vaix allargá se vista per camins y carrés y me va parexe un goret. Gracias que es consums de fa tres anys se fan amb justicia y equidat, tirant tota se somada de un bando sobre s'altre. ¡Sényos administradors! es prende á un per donarho á s'altre, se diu robá, y es qui heu fan s'anomenan lladres; y lo pitjó de tot, que si heu poguessen fe mes gros l'hey farien.

Vaix sentí també un día que es dos alcaldes que tenim, un amollá una blasfemia públicament que fe escarrufá á tots es que el sentiren, y s'altre, digué en plena sessió, que es liberals no resan. ¡Bons pares de la patria! Vaix veura que viudes de dona viva y viudes de marit viu... (Es día que en Claret es posi á treura draps y braguetas brutes, no li bastará un cossi de deu metros d'ampla per fe se bugada). Vaix descubri que durant aqueixa dominació, que, per desgracia patim, s'arriasa, desvergonya, s'estupidés y tota clase de barbaritats anaven de tal manera cresquent, que si no tens poble de Montuïri un poch mes de instint de conservació no t' temarás y te trobarás en es centro de l' Africa. Tal faràs tal trobarás. Qui t'fúix de Deu corre debades.

Es teu afectíssim amic

Claret.

La resposta liberal no es feu esperar. La rèplica, com la proclama conservadora del prevere Cerdà, la vaig trobar dins aquella carpeta esquingada, d'un blau ala de mosca, al calaix de la taula de cames entorcillades de ca munpare. Què en serà, de sucós, el seu diari...!

Andreu Benestruc

Font bibliogràfica: MIRALLES i MONSERRAT, Joan. *Un poble, un temps*. Miquel Font. Editor

Curiositat històrica

A l'exposició retrospectiva que del tren a Mallorca es féu a Ciutat els primers mesos d'enguany, s'hi mostrava una gràfica de les carreteres de l'illa de data 15 setembre de 1878 firmada pel montuïrer Honorat Manera "Papaíó", qui aleshores era "El Ingeniero encargado", càrrec que desconeixiem quan a l'abril de 1990 (Bona Pau n° 446) publicàrem la seva "Petjada". Aleshores n'Honorat tenia 34 anys.

Ortopèdia
MANACOR

Àngel
Ascaso
García

TÈCNIC
ORTOPÈDIC

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

S'ha dit que...

PER MONTUIRI

Determinades persones de la vila no es cansen de demanar quan serà que l'Ajuntament prendrà les mesures per fer traslladar les antenes de telefonia mòbil a fora vila, a fi d'evitar possibles contaminacions.

Altres persones demanen per què serveixen les senyals de trànsit del carrer Major. Els municipals ja fan els ulls grossos. Segons altres, l'Ajuntament no té ... de posar les multes corresponents. I així anam!

El divendres dia 16 de febrer l'exbatlle Joan A. Ramonell va guanyar 40 milions al sorteig de l'ONCE. Quan un li va dir: -T'hauràs fet ric! Ell li contestà: -Es que jo ja ho era!

Certes peersones desitjarien veure crítiques contra l'Ajuntament, però que els exposàs Bona Pau i ells quedar darrera sa roca.

Molta gent esperava il·lusionada els calendaris de l'Ajuntament, però

es va quedar amb les ganes. Era... pels telèfons d'interès.

És molta la gent que està contenta del nou rector perquè el troba molt simpàtic. Saluda tothom i és molt amantent.

Hi ha qualcú que es queixa dels robatoris en el cementeri. Una dona que hi portà un preciós ram, l'endemà ja havia desaparegut.

A Alaró aquest mes passat l'Ajuntament va clausurar un bar perquè hi feren striptease en presència de menors.

A principis de febrer es va veure arribar amb un "todoterreno" Gabriel Cañellas (antic president de la Comunitat). Qualcú ja va preguntar: Es que vol venir a viure a Montuiri?

Tant desbaratat va anar el rellotge de l'església durant el mes passat, que certes persones es pensaren en certs moments que tocava de mort.

Uns dies de la segona quinzena de febrer es va parlar de dos robatoris a la vila: D'un domicili se'n dugueren coses de valor i de l'altre, en ple dia, obriren la caixa forta.

És curiós la repetició de noms i mal noms en persones diferents. Així es donà la casualitat que en la mort de Pere Miralles (de mal nom Pere "Queló" o Pere "Frare") hi va haver gent que es va pensar que el mort era en Pere "Queló" que viu a Campos.

Passant per Ca ses Monges ja no es veu el contenidor d'escombreries. Esperem que l'obra finalitzi aviat i el menjador torni a funcionar.

Aquests darrers dies de febrer es va notar tant el mal estat de diversos trossos de l'empedrat del carrer Major que moltes persones roman-gueren "beneïdes".

En Xerrim

GLOSA

Sa meva pulmonia

Aquest mes vull explicar lo que em passà s'altre dia: em pegà una pulmonia; creis-me que em vaig assustar.

Es llit se posà a rodar, dins es "quarto" no hi cabia, em va fugir s'alegria i sa febre em va afectar.

Vaig avorir es fumar, molt content que hi puc estar en sos pics que ho vaig provar, per deixar-ho no podia.

S'ha acabat ja es bravejar, de valent jo hi pretenia, qualsevol que em coneixia si el preguntau vos dirà d'això que acab de contar si és veritat o mentida.

Amador Font

No importa demanar qui eren aquests dos populars disfressats

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Moface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança Novomèdic...

L'AJUNTAMENT INFORMA

El mal temps no va impedir celebrar la Rua 2001

La participació d'enguany es va veure minvada per culpa del mal temps. Dels 23 participants que estaven inscrits a la Rua, entre carrosses, comparses i individuals, al final n'hi participaren 19, dels quals 5, foren carrosses, 10 comparses i 4 individuals. Una vegada acabat el recorregut el jurat, format per representants de les diferents Associacions de la Vila (per part de la Banda de Música, Pere Miralles, pel Patronat de Música, Gabriel Miralles, per la Coral Montlliri, Francesc Mas, per l'Associació de Persones majors, Rafel Amengual, per l'Associació de la Lluita contra el Càncer, Joana Ramonell, i per l'Associació de Gent Gran, Joana Roca, actuant com a secretari, sense veu ni vot, Vicenç Ferrer) es va reunir per procedir a les votacions.

S'acordà atorgar el tercer premi per a comparses a les denominades "Els Siurells" i "Bruixes i Bruixots", ja que empataren a punts; el segon premi fou

per a "Persones Majors" i el primer premi, per a "Danubio Azul". Per part de les carrosses, també es va produir un empat a punts per al tercer premi, el qual va recaure en les carrosses anomenades "Sa Platja dels Padrinets" i "Petits Artistes de Montuïri"; el segon premi, per a "Mèxic" i el primer per a la carrossa "Època". Degut a la seva originalitat, encara que no està previst, es va acordar donar un premi a individuals a la disfressa que es presentava sota el lema "El Caragol Fonoller".

Des de l'Ajuntament volem agrair l'excel·lent participació, tant als que varen prendre part a la desfilada com a tot el públic en general que va ésser present

Davant l'Ajuntament, els participants esperaven els premis

a pesar del mal temps i el fred que ens va acompanyar.

I també donar les gràcies a les diferents persones que varen voler col·laborar des de casa seva cedint els seus equips musicals i posant l'ambientació per fer més alegre la desfilada.

Igualment volem agrair a Rafel Pons (En Rafel de S'Hostal) la tasca realitzada; de manera desinteressada, el dibuix que ens a servit per anunciar la festa de "Sa Rua 2001".

UN LLIBRE DE SACRISTIA DE LA PARRÒQUIA DE MONTUÏRI

Treball guanyador del Concurs d'Investigació Montuïri 700 anys
Acta del Jurat

Montuïri a 24 de febrer de 2001

Acta de la reunió del Jurat constituït per valorar els treballs que opten a la concessió del Premi d'Investigació que s'ha d'atorgar segons la convocatòria de març de 2000, publicada a la revista Bona Pau.

El Jurat està constituït per Maria Verger Noguera, en representació de l'Ajuntament, Onofre Arbona Miralles, per la Comissió del 7è Centenari, i Josep Estelrich Costa, Gabriel Gomila Jaume i Josep Oliver Verd com experts en la matèria.

Una vegada haver examinat detingudament per cada un dels membres del jurat l'únic treball presentat, s'acorda per majoria concedir el Premi d'Investigació "Montuïri 700 anys" al treball que porta

per títol UN LLIBRE DE SACRISTIA DE LA PARRÒQUIA DE MONTUÏRI, presentat sota el lema "Pere Pastera".

Oberta la plica es comprova que en són autors les següents quatre persones: Catalina Mas Andreu (de Montuïri), Cristina Puig Argente (de Palma), Joan Socias Fiol (de Montuïri) i Apol·lònia Uguet Julià (de Campos).

Tot seguit el jurat acordà fer constar que el contingut del treball premiat suposa la transcripció anotada del "Llibre de Sacristia de 1696-1853, "de manera que pugui estar a l'abast del públic interessat, tenint en compte a més que encara és poca la documentació històrica sobre Montuïri, en particular referència a l'època moderna". Un treball de recerca que facilitarà posteriors investigacions.

El cartell de SA RUA de l'any 2001

Autor: Rafel Pons

Dia de la PAU

El diumenge dia 4 de febrer després de la missa de les 12, els al·lots del Club d'Esplai penjaren a la balconada de l'Ajuntament unes monumentals lletres que deien: PAU. Un gest amb el qual es va culminar el dia de celebració.

Col·loqui sobre tennis

Dia 10 a la casa de la vila es va celebrar un col·loqui sobre tennis. L'assistència fou massiva. Una mostra més de l'interès per aquest esport que de cada dia va en augment en el nostre poble.

Lluita contra el Càncer

Al sopar que en benefici de la lluita contra el càncer es va celebrar el passat 17 de febrer hi assistiren quasi 500 persones. Fou tot un èxit. Aquesta vetlada va suposar un extraordinari benefici econòmic, l'import del qual s'ingressarà a la campanya.

Assemblea de Gent Gran

Dia 11 en el transcurs d'un dinar, les persones que componen l'Associació de Gent Gran celebraren l'Assemblea anual, de la qual en sortiren plaents els que hi assistiren.

El Dijous Llarer de les Persones Majors

Amb un dinar a un restaurant, l'Associació de Persones Majors va commemorar el Dijous Llarer, dia 22. No cal dir que l'animació i satisfacció fou la nota predominant.

Rua del Carnaval

Per no haver-se pogut celebrar el disabte dia 24 a causa del mal temps, el dia següent, diumenge dia 25 al matí tengué lloc la rua del Carnaval. Des de s'Hostal i cap a Plaça va discórrer la cavalcada. Carrosses, comparses i indivi-

En el sopar a benefici de la Lluita contra el Càncer no hi mancaren joves, els quals s'ho passaren molt divertits

Una comparsa d'al·lots a la rua volgueren imitar els Beatles i se'n desferen bé

duals omplien tot el carrer en mig d'una extraordinària animació i expectació. Tot seguit davant l'Ajuntament s'entregaren els premis als guanyadors.

Associació contra el càncer - Junta Local de Montuïri Agraïment

El passat 17 de febrer en el sopar que, com cada any organitza aquesta junta, es recaptaren diners a benefici d'aquesta Associació. Foren multitud els qui hi assistiren. Molts aportaren quantitats determinades mitjançant donatius. Per aquest motiu la Junta Local vol donar les gràcies a tots els que col·laboraren en aquesta humanitària obra.

Per part de la Junta Provincial hi assistiren la Presidenta, Teresa Martorell, el Vice-tresorer, Emilio Blanco, i el Delegat de zona de Junes, Antoni Niell.

Nota de la Parròquia

La Parròquia informa que el grup de va guanyar el primer premi de comparses i el de carrosses ha decidit entregar l'import total de 65.000 pessetes a la Parròquia perquè ho destini a obres de beneficència.

El rector ha pensat dedicar-lo, la meitat a El Salvador i l'altra meitat a l'Índia (per a sufragar efectes del terratrèmol, tant a un com a altre país).

Més que un poble

Sensibilitat, inspiració, art

Allò que és capaç de produir-nos un goig espiritual o sentiment d'admiració es coneix com a bellesa. Quan la contemplació de la bellesa genera espontàniament un estímul que fa capaç una persona de produir alguna cosa relacionada amb la bellesa que contempla es diu que ha vingut la inspiració. Això és tan senzill com dos i dos són quatre: tots som sensibles a qualsevol tipus de bellesa i també tots som capaços de sentir l'estímul que ens faci produir alguna cosa davant allò que és bell. Cada un de

nosaltres té dintre del seu esperit més íntim una capacitat pròpia d'apreciar la bellesa que endemés varia a cada moment segons la circumstància i l'estat d'ànim de l'individu. Hi ha, per tant, infinites maneres de qualificar de bella una cosa, depenent dels ulls que la contemplen; infinites, doncs, fonts d'inspiració. Aquesta inspiració està en relació directa amb la sensibilitat de cadascú.

Quan la bellesa contemplada dóna lloc a una resposta ben construïda mitjançant la inspiració podem dir que neix l'art.

M'explicaré: és molt fàcil apreciar la bellesa d'un gira-sol il·luminat per un sol malaltís. Transformar la seva còpia en una cosa encara més bella que el propi original ho féu en Van Gogh. Per això no emmascarava teles, malgrat ningú ho reconeixés al seu temps, sinó que feia art. Sentir l'estímul que produeix la contemplació d'un cos nu anatòmicament perfecte està a l'abast de tothom, millorar-lo en el fred marbre cisellat a cops de maça, ho fa en Rodin; fa art. Rebel·lar-se davant l'esgarriosa bellesa d'un infantó aferrat al mugró de la seva mare, sec per la fam que els envolta, ho fa quasi tothom que tenguí una mínima sensibilitat. Cantar aquestes xuclades amb la ràbia, desesperació i a la vegada tendresa com ho fa Miguel Hernández, és transformar la part més anguniosa de la humanitat, com és la fam d'un nin, en art.

La presentació del llibre de poemes d'en Lluís d'Alcoraia l'altre dia a la casa de la vila, fou per a mi, en la seva totalitat, un acte bell, capaç, per tant, d'inspirar-me això que ara estic escrivint, incomplint la promesa de deixar passar un parell de mesos sense esborronar papers.

Com que els números estan barallats amb l'art, perquè quedi clar el que sols vol esser aquesta inspiració nascuda de l'assistència a un acte bell, posaré número a cada un dels punts que fredament ara vull comentar.

Primer punt: *Ubicació i assistència.*

No calia lloc millor per un que té fondes arrels a Montuïri que la sala d'actes de l'Ajuntament, plena de gom a gom. Tal com vaig titular fa uns mesos un escrit a **Bona Pau**, sabérem fer ús de la nostra pròpia llibertat, i per tant hi hagué lloc per a tots. Ja m'enteneu. Mèrit d'en Lluís, què no té ni tendrà mai enemics, i mèrit d'un poble que comença a madurar. Tal volta allò d'en **Picarol** i en **Menut** no era tan utòpic com pensàvem.

Segon punt: *Presentació.*

Breu, allò que havia de ser breu. Gràcies, regidora. Tal volta al cantaire li sobrà l'Havanera. M'hagués quedat més a gust amb el poema musicat del meu admirat, i que em perdoni com l'anomenen, capellà Santandreu. *No em parleu de primavera*, em posa el pèls de punta. Llarg, allò que havia de ser llarg: en Pep de Meià donà una lliçó magistral d'allò que és poesia, demostrant no només la seva cultura, sinó la capacitat de posar-la damunt la taula. És, sens dubte,

Restaurant Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA

Magatzem i Oficina:
Ctra. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

"El paper que volà dins els romaguers tenia un feix de la meua vida anterior"

un dels grans oradors que actualment es poden escoltar i fa art amb la seva paraula. Com si la inspiració l'hagués armat de bisturi i bata blanca féu una dissecció perfecta del llibre d'en Lluís, esmicolant versos i diferents imatges literàries que ell ens oferia com si fossin cullerades de mel i que nosaltres assaboríem bocabadats.

En Lluís, presidint l'acte. Sols a ell li pertanyia tal honor. Si hagués viscut quaranta o cinquanta anys enrere hagués fet retxa dins el món de la nostra pagesia. És el perfecte home bo que tots hem somniat tenir prop perquè ens pugui aconsellar com resoldre els nostres conflictes. Jo encara que el conegui de jove, quasi no sé més d'ell que les quarteres de blat que escampa perquè els polls venturers d'Alcoraia no passin fam a la garriga. Vaig riure amb allò del paper que li volà dins els romaguers i em vaig emocionar —ell també hi estava— quan va parlar de la mestra de l'escoleta d'infants petits d'un remot lloc d'Itàlia.

En Lluís vessa per tot arreu sensibilitat. Gaudeix, doncs, d'inspiració. Qualsevol estímul de la bellesa més mala d'endevinar, el fa produir. Aquesta producció seva està ben construïda; és, per tant, art. Un art que per estar fermat dins les normes de la sonoritat, la cadència, el ritme i la mètrica d'allò anomenat versos i estrofes, es coneix a tot el món com poesia. En Lluís fa poesia perquè és sensible, reb la inspiració i la sap encativar dins estrofes. Així de fàcil. Que aixequi el dit el qui davant un esbaldrec, un enderroc de pedres i macs caiguts d'un marge, és capaç d'omplir un foli amb paraules ben lligades, ben mesurades i que ens fan no sols veure l'esbaldrec —que prou n'hi als nostres sementers—, sinó molt més enllà de les quatre pedres escampades.

L'altre vespre s'entusiasmà llegint-nos els seus poemes. Quasi els va llegir tots. És natural, són els seus fills. És una cosa que cal agrair-li, ja que mai un poema ningú el podrà dir millor que el que l'ha creat. Si endemés els seus són difícils de llegir, perquè cada paraula pot encapsar una imatge poètica que si no hi posam els cinc sentits no gaudirem

Un públic absort no es perdé cap expressió durant la presentació del llibre de Lluís Servera, sobretot durant el parlament de Josep Oliver

d'ella, més s'ha d'agrar la lectura que ens féu.

De la què jo he fet d'una manera afanyada i per tant no assaborida com hauria de ser, em qued amb tres imatges:

1ª: El paper que volà dins els romaguers no tenia sols quatre paraules escrites, tenia, segons diu: *Un feix de la meua vida anterior*.

2ª: Vol parlar, entenc, de les naus gregues que arribaren a Mallorca. Lluny, però present com pertoca a qualsevol mallorquí ben nascut, queda el riu immens que conformen les estrofes de *La deixa del geni grec*. Ell comença com un rierol sortit del roquissar dient *Desfilen vençuts els picarols*.

3ª: Un crit a l'esperança, un cant al

demà: *La memòria d'altres és el paradís / al que sempre tornam*. Tres exemples d'allò que és sensibilitat, inspiració, art.

Enhorabona, Lluís, pel teu llibre. Encara que sigui mal d'entendre, no es culpa teva, som nosaltres que no hi veim més d'un pam enfora del nas.

Abans que un mal vent torni a tirar-te papers als romaguers, fes arribar-nos quan abans aquells que segur tens escrits amb una poesia més clàssica, per tant més bona d'entendre per a nosaltres. En Pep es quedarà sense donar-nos cullerades de mel, emperò tu, segur, ens faràs arribar un fester d'ensaimades amb carabassat i tallades.

Gabriel Camps i Ferrer

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Bernat Colomar i Soler

Un artista pictòric que estampa a les seves làmines paisatges i racons emblemàtics de Montuïri

Vagi per endavant que durant l'entrevista, el qui subscriu sentia una certa ansietat, un desassossec. El motiu era que essent el nostre entrevistat una persona molt ocupada li restàvem temps per dedicar-se als seus treballs, o senzillament poder estar amb la seva família. Des d'aquestes pàgines volem disculpar-nos.

Per altra part hem de dir que Bernat Colomar i Soler –l'entrevistat– és una persona de tracte agradable, molt correcta; no es mirà el rellotge ni donà senyes de frisar en cap moment durant el transcurs de la nostra conversa i sabem, com apuntàvem abans, que no li sobra el temps.

La claredat de les seves idees es reflecteix durant el diàleg a través de les respostes i opinions que ens donà i que són precises. Enamorat de l'art a què es dedica procurarem a través de l'entrevista presentar-lo al lector.

Quan passam al seu domicili ens crida l'atenció la quantitat d'obres que adornen les diferents habitacions, quasi totes realitzades per l'entrevistat. Són dibuixos i pintures extraordinaris, elaborats amb tota dedicació i pulcritud.

Nascut a la "Il·lustre Vila de Besalú" (Girona) el 22 de juliol de 1947, a l'edat de 14 anys ja dibuixava i realitzava aquarel·les, començant la seva producció d'un mode regular l'any 1975. Es pre-

sentà al públic amb la seva obra l'any 1981. Els dibuixos amb tinta xinesa foren els seus treballs inicials, passant després a la litografia, aiguaforts i dibuixos aquarel·lats. Els començaments dels seus treballs artístics varen esser de la mà de Francesc Bisquerra Vila, pintor i escriptor, i de don J. Carretero, catedràtic i pintor. Aquests foren els seus primers mestres. A més del batxillerat superior, té estudis artístics realitzats a Menorca, Barcelona i Saragossa.

Com a senyes familiars direm que té una germana de menys edat que ell. Es casà l'any 1973 amb Maria Soledat Berbegal. Tenen un fill i una filla: David, de 25 anys, i Maria Glòria, de 22. Des de fa uns dos anys i mig viuen a Montuïri.

– Com l'hem de catalogar dins el seu art?, li preguntam per encetar la conversa.

– Jo diria com artista plàstic –ens contesta–.

A partir d'aquí, convinguérem mútuament que ens tractaríem de tu.

– Dintre el teu treball, a quina o a quines especialitats et dediques preferentment?

– Realitzo el dibuix a plom i a tinta xinesa. També la pintura, els aiguaforts, dibuixos aquarel·lats i gravats.

– Quins són els materials i eines que empreses per als teus treballs?

– Per a la pintura i el dibuix, variats tipus de colors, els llapis, també de divers colorit i duresa; el plom, els pinzells i la tinta xinesa damunt diferents tipus de paper... El gravat és una cosa apart, en aquest cas s'empra el burí, les planxes metàl·liques i els àcids.

– A la teva obra, la realitzes del natural, per exemple plantant-te davant el paisatge o model a realitzar o a base d'alguna fotografia?

– Sempre al natural. Excepcionalment en casos especials, alguna fotografia em pot facilitar la labor.

– Hem observat detingudament una sèrie d'obres teves. Admiram –ho deim sincerament– en la teva realització la meticulositat i l'immens treball que hi ha en elles; la pulcritud en els detalls també es manifesta. Això significa dominar la tècnica i dedicar-hi un temps extraordinari a cada obra. Ens equivocam?

Un mig somriure es dibuixa en la cara del nostre interlocutor quan contesta.

– És així. Du molt de temps. Però t'he de dir que el temps no compta per a un dibuix o una pintura; l'artista no pot ésser esclau d'ell.

– Hem vist també en els teus treballs obres que per la seva execució, el mode en què estan resoltes certes parts i la seva mida –la de la làmina– fan pensar si l'artista està segur abans d'iniciar el treball en si vertaderament plasmarà damunt la làmina o la tela el que vol expressar. No sé si m'he explicat bé.

– Sí. T'he entès perfectament. Diré abans de res que les mans i el cervell han d'estar molt compenetrats en aquest art. És un do que té entre d'altres l'artista. Vull afegir, és inevitable, que no hi ha res fàcil o difícil; el què és essencial és dominar la tècnica.

– Has treballat sempre dins el mateix tipus de dibuix que hem vist exposat?

– No. Anteriorment he desenvolupat la pintura. I com he dit abans, també em dedic al gravat, generalment damunt planxa. Ara bé, una quarta part de la meua obra és en blanc i negre; la resta, aquarel·lat.

Bernat Colomar compta amb un llarg historial en quan al treball artístic que realitza. Ha exposat la seva obra dins nombroses sales i estudis de prestigi, on l'admiració dels visitants ha estat unànime. Al nostre poble ha exposat en dues ocasions, concretament en el 1997 i 1998.

– Podries assenyalar-nos alguns dibuixants que admires?

– No puc. Podria oblidar-ne algun i ho lamentaria molt. Però sí et diré que admir tot dibuixant que mitjançant la seva obra ens diu o ensenya alguna cosa que jo no sé.

– Recordes els teus primers dibuixos i pintures, i quan es despertà en tu aquesta vocació?

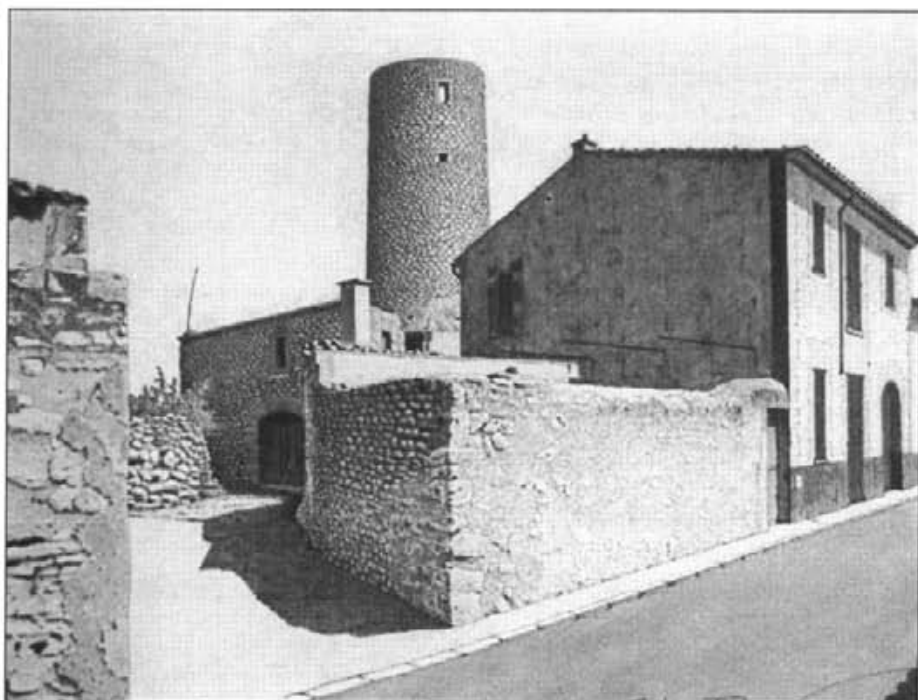
– Clar que sí. Jo era molt nin i dins la classe ja aprofitava els moments lliures per pintar o dibuixar.

– Una pregunta tòpica: l'artista neix o es va fent al llarg de la seva existència?

Ens mira uns moments abans de contestar.

– Consider –ens diu– que quan neix, tota persona du en ella unes qualitats que durant tota la seva vida pot anar desenvolupant. Ara bé, el dibuixant, el pintor, l'escultor... qualsevol artista, a més de vocació, necessita estudiar i generalment d'un mode intens per arribar a la meta de les seves aspiracions.

– La següent pregunta va lligada a

Molí fariner del Molinar, dibuix a plomí de Bernat Colomar

l'anterior. Suposem el cas d'una persona a qui li agrada en grau summe la pintura, però no posseeix l'habilitat de l'artista; pot adquirir aquesta habilitat i dedicar-se a aquest art mitjançant els estudis?

– Generalitzaré –ens diu d'un mode pausat–. Aquesta persona que assenyaless pot aprendre l'art a base d'estudis i una dedicació constant. Però... és possible que només li serveixi per satisfer-se a ell mateix.

– Al nostre poble hi ha racons, punts artísticament interessants?

– És així. Hi ha, com dius, racons, an-

gles molt interessants. Cal veure'ls amb els ulls que els veig ara.

– Durant el treball suposam que per a l'artista té moments, o algun moment àlgid, decisiu, fins i tot autocrític. Podries assenyalar-nos dins l'execució d'un quadre algun d'aquests moments?

– Mira: el dibuix té moments intensos i altres mecànics; moments de transmissió de sentiments i un afany intens de superar-se. Per a mi un moment interessant és quan estic acabant un treball i un tant per cent molt elevat està expressat com jo volia.

(Continua a la pàgina següent)

Super Montuiri
Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Panaderia

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuiri

(Ve de la pàgina anterior)

– Què opines dels dibuixants del carrer, per exemple els que veim generalment a la Plaça Major de Palma?

– Els admir. Estan infravalorats. Però el que fan els artistes d'estudi és un treball més depurat.

– Què ens dius dels caricaturistes?

– Treballar la caricatura és un do.

– La teva opinió sobre els dibuixants de còmics?

– Els dibuixants d'històries, els còmics, estan dins una altra caire de l'art, però tenen molta importància. Són també uns artistes dins la seva especialitat.

– Què és el més interessant per al viatger quan es desplaça d'un país a l'altre?

– Jo admir la frondositat dels boscs i els paisatges que van canviant constantment.

– Què és més atractiu: el poble o la ciutat?

– El poble, sens dubte. El camp està més prop, les relacions humanes són més fraternals... Aquestes relacions a una capital són més impersonals.

– A més de l'art, quines són les teves aficions?

– M'encanta la literatura, la música i caminar a peu. Som també aficionat al

cinema, però no puc abraçar-ho tot.

– El tipus de música que t'agrada?

– La clàssica, les bandes sonores de films i el cant gregorià.

– Dins les notícies que ens donen els mitjans audiovisuals, quina és la que darrerament t'ha cridat més l'atenció?

– A més de les tragèdies produïdes pels darrers terratrèmols, em crida fortament l'atenció les grans emigracions, els multitudinaris desplaçaments humans amb tots els seus problemes a nivell humà; també els canvis climàtics influenciats per l'home.

– Existeix la felicitat sobre la terra?

– La felicitat humana no existeix. La sentim, sí, en certs i curts moments.

– Les qualitats que admires en les persones?

– La fidelitat, l'amistat i l'honradesa.

– Una fita important de la teva vida?

– Als 33 anys, quan vaig exposar la meua obra per primera vegada.

– Pots definir la societat actual en unes poques paraules?

Pensa un moment abans de contestar.

– És que... m'agafes de sorpresa contínuament –ens diu rient–. Opín que la societat actual té un consum desbocat. Molt bé la frase "societat de consum". Això som. Vol dir que estam esclavitzats i nosaltres mateixos ens posam les cadenes.

– En quin aspecte ha avançat més la humanitat des que existeix?

Mou el cap negativament.

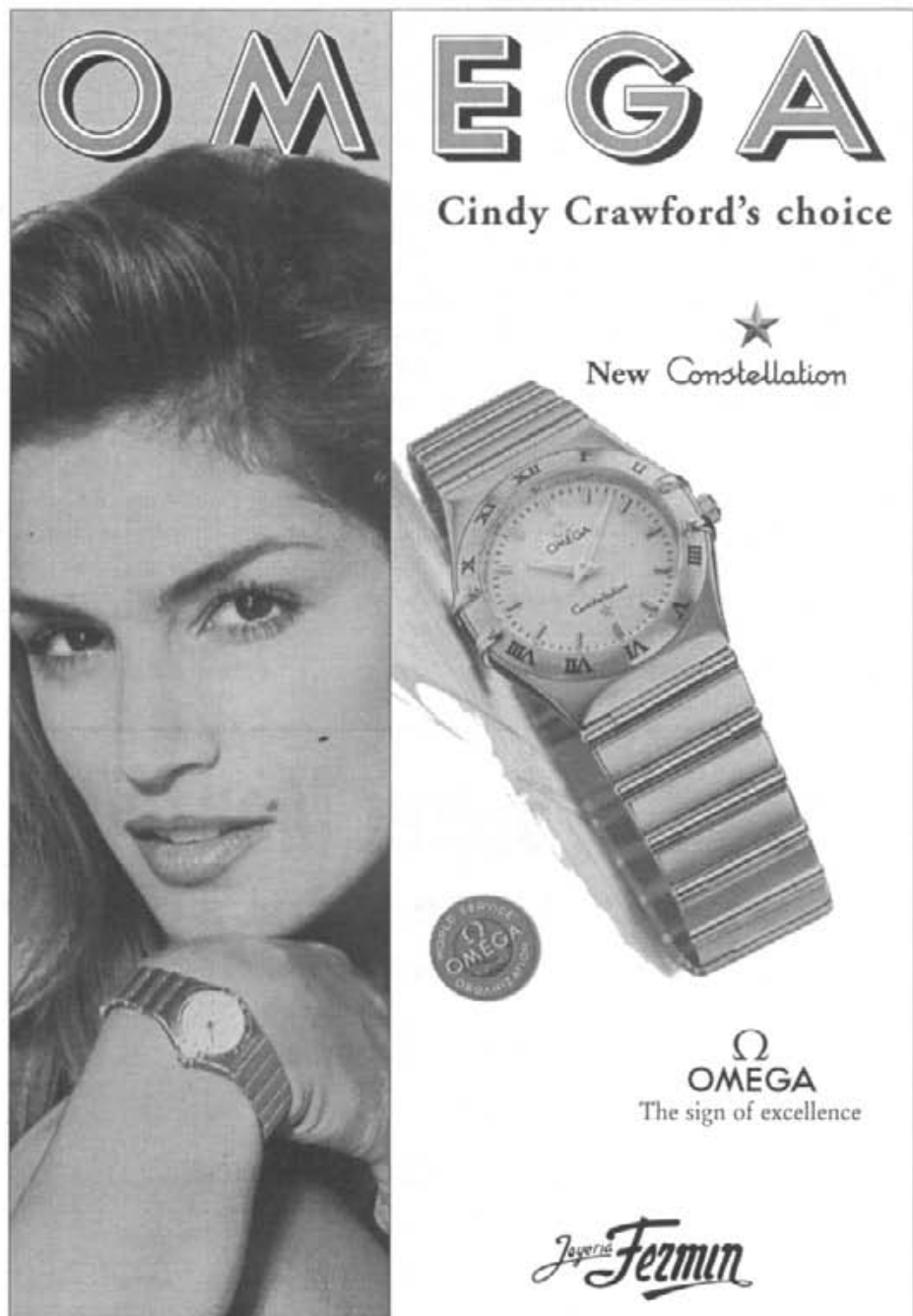
– Tècnicament el món ha donat passes de gegant. En quan a solidaritat humana estam a zero.

– Els temps passats foren millors?

– Els temps passats no foren millors, són... passats.

Són les opinions, les impressions d'una persona, un artista que de la mà de l'art, mitjançant els seus treballs, ens mostra, ens descobreix racons oblidats carregats d'història de bellesa i de nostàlgia. Paisatges espectaculars que plens de llum ell traspassa a unes làmines que causen admiració. Es mou dins un món, dins una dimensió no assequible per a tothom, però els esperits sensibles que observen detingudament els seus treballs romanen embadalits davant la seva obra.

Miquel Martorell Arbona

OMEGA

Cindy Crawford's choice

★
New Constellation

OMEGA
The sign of excellence

Joyeria Fermin

COMMEMORACIÓ DELS 700 ANYS: 7è ITINERARI Montuïri tira-a-tira: Sons Maiols

A l'hora de partir cap als Sons Maiols, sols aquests es presentaren. La resta es feu por del mal temps

La pluja va perjudicar el 7è itinerari. La sortida era a les 10 h des de la Plaça. De 39 participants apuntats ens ens presentàrem 8. Per unanimitat decidírem tornar intentar una altra sortida a les 11 h si el temps ho permetia. Del contrari ens veuríem a les 13'30 a Son Mut d'en Guillem "Perons" on celebraríem un dinar de companyonia obert a tots els participants.

A les 11 h 10 excursionistes, posat que el temps no havia empitjorat, començàrem l'itinerari dels Sons Maiols.

Al final del carrer del Molinar, a can Xorri, saludàrem na Joana i li demanàrem de poder visitar la cova. Ella i el seu home, Manuel, acompanyats del fill, Àngel, accediren amb tota amabilitat. La cova de més de 100 m² i uns 4 m. d'altària, és molt digna d'esser admirada. La tenen molt ben adecentada i per a tots nosaltres fou un goig el contemplar-la.

Nova invitació a la Banda

Convidats per l'Associació Internacional d'Amics de la Música Sacra de Roma, la banda de Música de Montuïri ha acceptat la invitació d'oferir un concert a la plaça de Sant Pere del Vaticà un dels dies de la segona setmana del pròxim juliol.

Al Pou de Sa Cova se'ns uniren un grup de ciutadans, membres de l'Esbart des Pla, i ja fórem 18 els participants en l'itinerari.

Cap al camí de Son Bascós, d'ell al camí Vell de Porreres i cap a la carretera de Randa. El paisatge lluïa un bell vestit hivernal: el gris del cel cobria el verd novell i net dels sembrats, encara clapejats per alguns ametllers florits, entre els que destaca la perfecta formació dels

ametllers joves d'en Miquel "Terrie", un bocinet de paradís.

Davant la pedra que indica Son Reus, en Guillem "Perons" ens explicà que allà n'hi havia una de més antiga que es deia "La pedra d'es Peix". Algun o alguns peixaters venien la seva mercaderia en aquest lloc i d'ella en prengué el nom.

Arribàrem a la possessió de Son Trobat i visitàrem la part exterior de la façana on combinen el nou, l'antic i el reformat. Tot presidit per un preciós portal de mig punt de portes antigues i ben respectades.

Camí vell de Porreres i cap a Son Mut. Els amfitrions, Guillem i Antònia, ho tingueren tot previst i preparat, com sempre: foc, torradora, cadires, taula, espai cobert i protegit, però, sobretot, una casa oberta, cosa tant d'agrair.

Ens hi arremolinàrem 25 participants, els darrers vinguts del poble amb cotxe. Què bé que ens hi trobàrem! En Joan "Canet" volgué fer-nos partícips de la seva alegria per la jubilació amb abundant vi "Príncep de Viana". L'Ajuntament, fidel a la cita, ens féu arribar ensaïmades de darrers dies i xampany. A tot férem els honors amb alegria, bona amistat i gratitud. Abans d'acomiar-nos i improvisant, el mateix Joan "Canet" i Toni Arbona posaren la guinda: l'un, amb graciosos acudits; l'altre, recitant poesia popular, tan graciosa ella.

Recordem que el pròxim 8è itinerari, darrer de la sèrie, serà urbà i que tots hi estam convidats. Fins aleshores.

Josep Oliver i Verd

BAR - RESTAURANT

Can Miquel

Menú diari i a la carta
Hamburgueseria i Pizzeria

(Dimarts tancat)

Carrer Palma, 194

Telf. 971 64 62 04

Montuïri

Miquel Capellà, president de "Sa Nostra" Caixa de Balears

"La premsa forana compleix una funció cultural, antropològica, etnològica..."

El president de "Sa Nostra" Caixa de Balears, Miquel Capellà, no pogué assistir al passat congrés de premsa forana. No obstant això "Sa Nostra" ha col·laborat com ho ve fent tradicionalment amb l'Associació i amb les revistes; i a Montuïri concretament amb Bona Pau. Per aquest motiu no vollem perdre el contacte. I de l'entrevista que li féu el president de l'APFM, Miquel Company, en treim el següent diàleg:

– Com veis actualment el moviment de la premsa forana?

– La percepció que en tenc de la premsa forana és que desenvolupa i fa una funció cultural, social i comunicativa que no es pot substituir. Si no existís la premsa forana s'hauria de fer. És una necessitat que l'hauríem de cercar, per la qual cosa s'hauria d'aconseguir una major implicació social dels agents que l'envolten.

– Com es pot sostenir un sector com el nostre?

– La premsa forana, crec, es pot mantenir perquè respon a una necessitat cultural. Aquesta alimenta una part de les arrels històriques del nostre país. El conjunt de la premsa forana ens ajuda a mantenir la nostra identitat, com ho poden fer la gastronomia, el folklore, la Universitat, la gent gran... i sobretot el nostres joves. Es mantén perquè hi ha gent ben disposada a sacrificar part del seu temps. Són d'aquestes coses que ajuden a fer el país. Si no fóssim un país no hi hauria premsa forana, hi hauria notícies.

– "Sa Nostra" ha col·laborat moltes vegades amb la nostra entitat. Ho va fer amb motiu del II Congrés. Com podria fructificar aquesta col·laboració d'aquí endavant? Quins eixos de col·laboració es poden crear amb "Sa Nostra"?

– La col·laboració s'intensifica sempre sobre el mutu coneixement. La premsa forana és una institució de petites empreses, grups diversos o professionals que han sabut donar-li aquest esperit que fa que l'Associació sigui quelcom avui dia, separada de cada un dels mitjans que la integren. Creim que el millor instrument de col·laboració és aquesta associació. Tenir aquest instrument per mantenir tasques de col·laboració, ja de per sí és positiu; si bé pens que nosaltres els hauríem de fer arribar més freqüentment les nostres activitats i, sobretot, les activitats culturals i socials i, al mateix temps, les publicacions ens haurien de fer arribar quins són els desitjos i les carències i quines són aquestes coses en les quals podríem apropar la cultura a la gent dels nostres pobles. Hauria d'esser un vehicle de diàleg i cooperació.

– Què diríeu de les publicacions de premsa forana d'ençà del passat con-

El president de "Sa Nostra", Miquel Capellà (a l'esquerra), mantingué una entrevista amb Miquel Company, president de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca

grés?

– Voldria tornar a subratllar, en primer lloc, que totes i cada una de les publicacions compleixen una funció cultural, etnològica i antropològica, però tenen dret a recaptar la col·laboració de les institucions pròximes, de les empreses... Per això requereix un comportament més obert, d'obertura, de participació, d'obrir-se al món de la memòria històrica dels pobles i també als joves que seran el futur del nostre poble.

Pens que, també, hi hauria d'haver una tasca de cooperació, de tal manera que es pugui compartir informació, activitats, perquè el pitjor que li podia passar a l'Associació seria que se l'atomitzàs. Com a part substancial, aconsellaria que es donàs la importància que es mereix l'Associació. Aquestes coses sempre sumen, no resten. Finalment, s'hauria d'ajudar i recolzar les publicacions que impliquen aquests estaments de la societat civil, ja que s'aconsegueix una vertebració del teixit social dels nostres pobles.

Gràcies, president, per aquestes paraules.

APFM

Fons d'Inversió
"SA NOSTRA"

Un
de món
possibilitats

"SA
NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS

Certamen de poesia a s'Arenal

La revista "S'Unió de s'Arenal" convoca un concurs de poesies escrites indistintament en català o castellà. El termini d'admissió acaba el proper 1 d'abril.

Les bases obren a la nostra redacció.

Fas fems o fas futur?

Com reduir els residus:

▼ **Limita l'ús de les bosses de plàstic dels comerços.** Ja hi ha molts de comerços que fan servir bosses de paper. També pots dur la teva senalla.

▼ **Tria els envasos retornables,** reciclables o aquells que puguis reutilitzar.

▼ **És millor comprar productes en envasos de vidre** que no de plàstic.

▼ **Utilitza productes recarregables o reutilitzables,** bateries, bolígrafs, encenedors...

▼ **És millor donar** el que ja no et serveix que llençar-ho als fems (roba, mobles, etc.). Hi ha moltes institucions a les quals pots telefonar i t'ho recullen a domicili.

▼ **Rebutja els productes** amb embolcalls i embalatges innecessaris, com són les safates de *porexpan*, els plàstics...

▼ **Segur que se t'ocorren** altres formes de reduir els residus, posa-les en marxa.

Fes-ho per tu mateix. Fes-ho pel teu futur.

tu tries

<http://residus.caib.es>

PAPER
I CARTÓ

VIDRE

**Consell de
Mallorca**

**GOVERN
DE LES ILLES BALEARS**
Conselleria de Medi Ambient

Quatre illes
un país
cap frontera

CARTA AL DIRECTOR

Sobre el viatge dels Cossiers

Amb el tema dels Cossiers i la seva sortida al poble de Valls, a Tarragona, trop que s'ha pixat fora de test, ja que ni els Cossiers se degradaren ni vindrà menys gent per Sant Bartomeu. No crec que en els darrers 10 anys, per ses Festes de Sant Bartomeu, hagin vingut ni tan sols 10 persones de Valls a Montuïri.

Per cert el defensor que no anassin a Valls fou el Sr. regidor del PSM-PSOE: Jeroni Nicolau, -que ja s'ha reciclat vostè D. Jeroni-, perquè quant va ésser Cossier si hagués tingut l'oportunitat de viatjar hauria partit a ballar fins a "Madagascar", si fes falta. Per altre part voldria dir una cosa: els estatuts dels Cossiers els varen fer, a més dels Cossiers, els regidors del grup PSOE-PSM, quant ells governaven, i sa veritat és que estan molt ben fets, i vostè, D. Jeroni, com a bon demòcrata ha de saber que primer votaren els Cossiers i per majoria varen dir que sí, que volien viatjar; llavors va votar l'Ajuntament en ple i per 6 vots a favor, 3 en contra i 2 abstencions, va sortir igualment que viatjaven. Complint fil per randa els estatuts, després vostè va voler confondre la gent dient que els Cossiers que havien votat que sí, ara ja es plantejaven votar que no. Crec que els Cossiers són gent sèria i no li feren es joc a vostè ni a ningú. Si diuen sí es sí, i si haguessin dit no era no, i punt i final.

Tornaven des Puig el dia de la festa de 1941. Elles són (d'esquerra a dreta): Maria de Sa Torre, Maria Confitera, Maria Putxa, Francisca Rei, Maria Llulla i Bel Llulla

Després d'haver fet aquests comentaris vull afegir que a les meves orelles ha arribat un ocell que m'ha comentat que el viatge dels Cossiers de Montuïri a Valls, va ésser un èxit, fins i tot el tècnic de cultura de l'Ajuntament de Tarragona es mostrà molt interessat en el tema d'aquesta visita, ja que ell s'ha adreçat a l'Ajuntament de Montuïri en diverses ocasions i la resposta ha estat negativa ja que els Cossiers sols surten en ocasions excepcionals i això mateix succeï a l'organitzadora de la diada gran de Barcelona també molt interessada en la visita dels nostres Cossiers a Barcelona i fins el dia d'avui no hi han anat.

La festa de Valls es coneguda amb el

nom de Candela i sols se celebra cada deu anys en honor de la Mare de Déu de la Candela. Entre els actes hi havia organitzat tot un dia de danses místico-religioses a on els Cossiers de Montuïri ballaren el matí i l'horabaixa davant l'Ajuntament i feren un "passacarrers" acompanyats d'un nombrós grup d'admiradors. M'han dit que el Dimoni va fer por a més d'un al·lot petit i alguna nina gran. Sobre tot, el que necessiti més informació d'aquest tema que ho demani a les dependents de la pastisseria del carrer de la Cort. També m'han contat que varen estar atesos per una guia que els "cuidà" molt bé, i d'una al·lota mig montuïrera per part de mare, i algaidina per part de pare, que estudia allà que i els va acompanyar a fer una visita cultural nocturna per la ciutat antiga.

Però no sols anaren a ballar. El diumenge "ben prest" ja es passejaven per Tarragona amb la premsa davall el braç, ja que la seva actuació havia tingut ressò a una de les seves columnes. I de tornada a Barcelona ho feren per la costa per poder gaudir del paisatge i fora cap pressa arribaren a l'aeroport per tornar cap a Mallorca amb el cap ben alt i deixant Montuïri i als seus Cossiers a una pàgina que farà història, i que el poble de Montuïri ressonarà un poc més dintre Catalunya.

Amb aquestes línies d'informació que vos he donat crec que una vegada haver "espigolat" es pot dir: Sr. Jeroni: "D'una palla no podem fer-ne un paller".

Sa Guineu Blava

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Ja fa més de cinquanta anys que aquest estol d'al·lots es féu aquesta fotografia, tota vegada que data de finals d'octubre de 1949, el dia de la festa de Crist Rei, aquell diumenge horabaixa que anaren a celebrar-la al Puig amb tots els Aspirants d'Acció Catòlica. Es posaren a un racó, on el sol els donava de ple i així va sortir més clara. Els tres que estan drets són en Bernat "Mestret", en Francesc "Soqueta" i en "Canai", i asseguts, en Toni Payeras, en Pau "Pipo" i en Tomeu "Mestret". Encara a algun d'ells se li veu el distintiu en el braç.

Records d'infantesa

Els darrers dies de 1930

En aquell temps eren molts els pares que sols consentien que de tant en tant sortíssim els vespres, però a les cases on eren molt avars els ho prohibien, sobretot a les al·lotes, i tot perquè el sendemà havien de ser bones per anar a fer feina. Així i tot contaré dos fets dels darrers dies de l'any abans de la república.

El primer es refereix a una carrossa que prengué part a la desfilada de "Sa Rua" d'aquell any. Aquella carrossa (o carro) per tot ornament portava quatre fassos drets, un a cada cantó, però dintre estava ple de taronges agres. Els qui ho sabien foren els primers que hi pujaren i ja els tenim tirant aquelles taronges a totes les persones que hi havia a plaça, fins que no en va quedar cap, de taronja. Naturalment,

el carro se'n tornà buit a ca seva. I des de la rectoria fins a Can Toni Sampol (ara Can Xorri) el trespol va romandre ple de taronges i molt de suc; com també ple de paperí, serpentines i altres coses pròpies dels darrers dies, que en aquell temps venien a la botiga de ca na Catalina Sampol, davall la Sala Mariana.

L'altre que record d'aquest 1930, fou que les festes començaren el dijous llarder i no s'acabaren fins ja començada la Quaresma. Eren dies en què tots els vespres es feien balls d'aferrat. I aquell any no es varen conformar en acabar el darrer dia de carnaval (el dimarts abans del dimecres de cendra). Volgueren allargar la festa fins el primer diumenge de Quaresma i cada vespre fer ball. Però

les balladores no hi volgueren anar perquè a ca seva no els hi deixaven. I això fou el motiu pel qual es posaren d'acord i els balls d'aquells dies, ja de Quaresma, els feren els horabaixes. Pagaven una entrada, però amb aquells doblers els organitzadors sols tenguem per pagar-se un tassó de gasosa (no hi importa dir els pocs que hi anaren), encara que altres vegades havien pogut fer-se un bon dinar.

Tot d'una, el batle, que era don Joan Ferrando, no ho volia, però quan li digueren que a "La Protectora" de Palma així ho feien, ell ja no hi va posar cap inconvenient. La festa es va acabar amb un ball —"El Farolillo"— damunt la terrassa de Can Toni Sampol. I així fou com a Montuïri els divertiments d'aquell any acabaren el primer diumenge de Quaresma.

Ho contà Bartomeu Verd Fiol "Baqueto"

EL JACIMENT ARQUEOLÒGIC DE SON FORNÉS - IV

L'assentament postalaiòtic

(Anys 450-200 abans de la nostra era)

Durant el segle VI abans de la nostra era, els talaiots varen anar caient en desús. Molts d'assentaments, com Son Fornés, foren abandonats o reorganitzats a conseqüència dels canvis socials i econòmics relacionats, en bona part, amb els contactes cada vegada més importants amb l'àrea d'influència de Cartago, a la Mediterrània sudoccidental. A més de l'activitat comercial, les fonts antigues d'època greco-llatina ens diuen que nombrosos guerrers, els cèlebres foners balears, lluitaren com a mercenaris en els exèrcits cartaginesos durant varis segles, fins a la derrota de la potència africana a mans de Roma.

En el context d'aquesta època, es va fundar a Son Fornés un nou assentament damunt les ruïnes de l'anterior. Fins ara no s'han documentat grans estructures arquitectòniques corresponents al nou poblat. Aquest estava format per diferents vivendes de grandària i contingut diferents, entre les quals s'obrien amplies espais a l'aire lliure. L'anomenada "Casa Postalaiòtica 1" és la construcció millor conservada (reproduïda en el gravat). La porta, orientada al sud-est, dona accés a una escala que condueix a una primera habitació de grandària reduïda. Just darrere hi trobam un espai més ample on hi havia una llar envoltada per dife-

Vista parcial de la casa post-talaiòtica

rents recipients de cuina i instruments de pedra i de metall, la qual cosa suggereix que es tractava d'una àrea destinada a la preparació d'aliments i a dur a terme altres activitats productives. La part sud d'aquest espai era un pati amb trespol de pedres que recollia l'aigua de pluja i la filtrava fins a una cisterna del costat. Cap a l'interior de la vivenda hi havia dos habitacles més. La situada al nord

va mostrar un conjunt format per unes grans vaixelles d'emmagatzematge, pedres de moldre i molts de grans carbonitzats d'ordi i blat. Per altra part l'habitació del sud va proporcionar poques troballes, la qual cosa pot ésser interpretada com una àrea de consum i descans.

L'economia postalaiòtica va experimentar un substancial desenvolupament que es va orientar a la producció d'excedents a fi d'obtenir productes d'importació, principalment vi transportat dins àmfores eivissenques. Sembla que aquest desenvolupament econòmic fou paral·lel a una creixent estratificació de capes socials, que pogué fins i tot desembocar a la formació de classes.

O. Arbona

Les dades han estat extretes del fullet informatiu sobre el jaciment redactat per la Fundació Son Fornés.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

Curiositat històrica

Sols fa poc més de cent anys, concretament entre el començament de 1894 i l'acabament de 1895 es va fer el carrer de Sant Bartomeu. En aquell temps li deien el carrer del Convent. Aleshores era batle Joan Manera Mateu.

Confraria d'amics de les vinyes i dels vins

Amb la finalitat de saber un poc referent als vins i a les vinyes, uns quants amics afeccionats que conream un boci de vinya i feim vi pel consum propi, pensàrem que seria interessant que ens uníssim i fundàssim una confraria referent a les vinyes i els vins. Dit i fet, tots hi vinguèrem a bé, ho divulgàrem pel poble i som vint-i-cinc confreres que la formam.

Des d'un començament ja s'acordà fer-ho tot dins la legalitat, això és: redactar els estatuts, posar un nom i inscriure'ls al registre d'associacions no lucratives. I d'aqueixa manera va esser com la societat recreativa **Confraria d'amics de les vinyes i dels vins de Montuïri**, fou inscrita al registre de societats no lucratives amb el número 3898 i publicat al bolletí de la BOCAIB el 30-5-00. Formàrem la primera junta rectora la qual consta d'un president, un vice-president, un tresorer, un cellerer, un secretari i dos vocals.

Cal esmentar que elaborar el vi —partint ja de la sembra de les vinyes, el seu conreu; vull dir donar les llaurades, cultivades, adobs, esquitxades, les maneres de realitzar les podades i esbrotades— suposa tot un conjunt de preocupacions i que allò que a aquest grup de montuïrers ens mou no és més que una afecció vers les vinyes i els vins, mirar de saber com s'ha de fer per elaborar el vi amb èxit, divulgar la cultura del vi, intercanviar impressions amb altres associacions similars; tot i que no pretenem treure'n profit econòmic, però sí cultural. Fer amics, gaudir de les xerrades referent al vi i saber tenir bon esment, tant a les vinyes com a l'elaboració de vi, fer-ho tot en cura, combinant les velles tradicions pageses, com és

mirar els girants de llunes tant per podar com per transbolsar com les modernes tècniques d'elaboració actuals.

De fet uns quant confreres han fet un curs d'enologia a la universitat.

Crec que immerescudament a Montuïri no ha tingut un anomenada dins el món del vi, i jo, tant de temps enrera com actual, he begut molt bons vins montuïrers. N'hi ha que es poden comparar a altres de bon prestigi com són els d'Algaida, Sant Eugènia, Santa Maria i altres llocs.

Encara que el vi sigui una beguda alcohòlica el beure'n amb moderació —com que l'alcohol que conté és natural i procedeix del suc del raïm fermentat— en les menjades és saludable per al nostre organisme. No és com altres begudes que el seu alcohol és afegit i procedent de distints destil·lacions, que no se sap d'on surt ni quina matèria prima s'ha emprat per obtenir-lo.

Les amistats

A una rondalla mallorquina es conta que hi havia un bon home que es queixava que no tenia amics. Va dir-se a ell mateix: escometré la primera persona que toparé i li demanaré consell. Surt de casa seva, es topa amb un bon home i l'escomet: -Bon dia, alabat sia Déu, -Per a sempre sia alabat— li respon el bon home. -Mirau, estic trist perquè no tenc cap amic, vós em donaríeu consell de com ho he de fer per a tenir-ne. -Això vos passa!, idè sembrau vinya i feis vi.

Aquell home sembrà vinya, va fer vi i a la gent que topava la convidava a anar a casa seva a tastar el vi de la seva vinya i només pel fet de donar a tastar el seu vi aviat va tenir molts i bons amics.

Fins i tot polítics autonòmics montuïrers tastaren vi de denominació d'origen mallorquí a la mostra en el Saló del Vino a Madrid a mitjan febrer passat.

I és que el vi a més de plaer de beure'l és saludable, però per gaudir de tot allò que es troba dins ell i per saber-ho apreciar s'han de tenir uns certs coneixements referent als aromes, colors, gusts, solera, criances, segons el lloc i el terreny... Per saber-ho destriar, els confreres mensualment ens reunim i feim tasta de diferents marques comercials i de distints llocs d'origen, però com que nosaltres encara tenim molt per aprendre aquest passat mes de febrer vàrem organitzar un curs de tasta vins, el qual tingué lloc a les Escoles i baix les explicacions del mestre "Sumelier", senyor Julio Torres, aprenguérem una mica de com ha d'esser un vi ben constituït amb totes les qualitats que es requereixen per gaudir del vi segons el plat que ha d'acompanyar.

I és que el vi a més del plaer de beure'l és motiu de conèixer noves amistats i a més bones. Perquè; qui davant una taula repleta de menjar i bons vins pensa amb els defectes dels altres i enemistats? Més aviat es va de berbes i d'alegries, perquè el vi és alegre i ens alegra.

Es diu que el vi és com els amics, si aquests són bons amb el pas del temps es fan millors, si són dolents amb el pas del temps es fan pitjors.

Sion Nicolau

bar

Ca na Poeta
music

Carrer Major, 7

•

Telf. 64 65 29

•

Montuïri

PRESÈNCIA DE MONTUÏRI A LA PREMSA POPULAR DEL VUIT-CENTS - VI

Salons i altres redols

(*"Vaig resoldre anar-me'n d'aquet món i me'm vaig anar a Montuïri"*)

Idò sí, filles meves. I me dirigesc a totes voltros, lectores de **La Roqueta**, perquè parlant amb totes, prendrà sa seva part sa *Madona de ca'n Bleda*, que deu ésser una de ses més constants, i me pens que de ses més il·lustrades.

Jo havia pensat d'escriure-li a ella tota sola; però ja que **L.R.** s'és empenyada en fer-me *velis-nolis*, escriptora, val més que doni a ses meves pobres cartes sa forma d'articles altisonants, i així podré fer-me il·lusió d'ésser tota una periodista.

Tal volta d'aquesta manera sa redacció modificarà sa trista opinió que té formada de sa cultura des nostre sexe, ja que a bon compte, serem dues, entre sa *Madona* i jo, que escriurem qualche cosa més que cartes d'enamorats.

Idò, com deia, és ver que he fet un petit viatge, i que he tornada sorda; dues coses, que, per importants i greus que sien, no han impedit que es sol sortís cada dematí, ni han fet perdre es compàs a n'el món, amb sa volta de *wals* que dóna cada dia.

No sé si pogueren ésser sa causa des terremoto; però així i tot, ja veis que no vos podia tractar millor, perquè, gràcies a Déu, quasi no paresqué un terratrèmol de bondeveres.

Mallorca és una terra tan bona, que fins i tot es terremotos són mansos i xemerois. Es de l'any 51 només serví perquè ens baratassin sa façana de la Seu, que era molt

lletja, amb una altra que no és gaire més hermosa (salva sia s'opinió des *Diari*); i es d'enguany sols ha estat una excusa perquè ses meves filles i altres com elles s'empenyassin en dur-me, a la mala hora de sa nit, cap a n'es Moll, per contemplar sa lluna, i perquè es *pipiolis* les contemplassin a elles en forçosa *negligé*.

Es poetes catalans i provençals pogueren considerar-lo com una festa amb què Mallorca els obsequiava, suplint-ne qualcuna que es mallorquins omittien; i si entre aquells hi hagués hagut qualche Dumas o George Sand, ja és segur que prest sortiria un llibre en francès, que diria com una de tantes impressions de viatge: "A Mallorca, en visitar-la *touristes*, hi ha terratrèmol".

A propòsit d'impressions de viatge, supòs en voltros es desig que vos conti ses des meu; però !aij filletes!, no és s'anada lo interessant, sinó ses seves causes. No és lo vist per terres desconegudes

Dones montuïreres a principis del segle XX, amb davantal blanc. Darrere elles, Can Pieres i l'antiga casa de la vila

lo que importa, sinó lo que estava farta de veure per aquí.

Vos ho diré en confiança: una gran desgràcia de família m'obligà a prendre *medidas* heròiques. Però no ens atropellem.

Tan de temps sense poder anar ses meves filles a n'es Born per causa d'aquestes ditxoses obres; la Rambla sempre deserta, perquè em pens que sa gent fuig d'aquells famosos llocs d'aigo de sa més famosa *font monumental*; tancat es teatro, que es rics no poden sostenir, i obert solament es *Circo*, molt ben sostengut p'es pobres i per sa gent de *medio pelo*, per la qual causa no està bé que hi vagin ses senyores...*vamos...de classe*, o de qui fa fer; perpètuament a les fosques aquelles *cuadres suntuoses*, cobertes de tapissos i de pintures que brillaven un temps amb balls, i festes, i saraus, i que ara solament contemplen en sa nit ses ombres d'ets avantpassats evocades p'es successors, per tenir al manco aquesta mica de tracte i de societat; convertits en casinos en quarters, a on ets homos fan es seu ranxo totsols, passant ses hores mortes entre cartes que no llegeixen, begudes que no són per caçar, i corsaris argelins que vénen disfressats en dominó de l'Havana; tanta monotonia per tot, tanta tristor, tanta falta d'entreteniments i distraccions, havien convertit ses meves tres al·lotes en una espècia de mòmies que no obrien sa boca més que per fer badalls, sempre

Taller mecànic
Planxa i pintura
Constantino Ruiz Gonzàlez

C/ Ramon Llull, 46

• Tlf. 64 61 84

• Montuïri

malhumorades i mújoles, com a tres flors mústiques per falta d'aigo i de sol.

- Ja sé ver (pensava jo): trobant-se en aquest estat, qualsevol mica de sal que los llevi tanta fador, qualsevol espira que caigui damunt aquesta esca tan resseca, los omplirà es cap de grins; i fortuna tendré si a l'hora menos pensada no em trob amb un que-sentir.

Es que-sentir va esser una certa olor de sacorrim dins es quarto de na Teresa que m'entrà p'es nas un dematí, mentre ella regava es tests de sa galeria. Cerc i trob a un racó, ran de s'estufa, un bocineu de paper no cremat del tot que deia: "...resa mia" i per sa part de darrera: "...tirania de tus pa."; cerc més, i a un altre tros mig sacorrat puc llegir: "...desesperación...puñal...fuga..."; i, per últim trob, entre ses brases de sa canestreta, més apagades que ses des cor de sa meva filla, aquesta altra recepta: "...corazón de tu Cándido Zapata".

- ¡Ah, mesquina de mi! ¡Abrete, tierra y trágame! -vaig dir jo, trobant que aquí ja hi cabia una forasterada. Perquè heu de sebre que jo també som d'aquelles mallorquines, que, parlant en sa nostra llenço, diuen, per cada dues paraules en mallorquí, tres en foraster; lo qual fa més pintoresc; i sobretot, dóna cert bany d'autoritat i sabiduria, que d'altre modo podria esser dubtosa.

- Vine aquí, gran polissona! (dic encantant-me amb na Teresa). I aquesta m'havies de fer? Passa't aquests diamants per la vista.

- Mu mare, (diu ella un poc enfrescada), amb això no hi ha cap mal.

- Què no hi ha cap mal, i sortim amb enamoraments?

- Idò bono (respon ja més refeta i molt resolta), ja que voce-mercè se n'és temuda...sí, senyora; tenc relacions amb ell....

- ¡Ah, gran descarada! I encara m'ho dius? I qui és aquest estafolari?

- Mu mare, perdoni; ell és un al·lot molt fi.

- Fi i ha nom *sabata*?...Sabata ve de sabater, i això deu esser fill de qualque sabateretxo.

- No, senyora; que son pare és empleat d'Hisenda.

- Deu esser punxa de ses portes.

- Voce-mercè perdoni: ell és *Fiel*.

- Això havies d'esser estada tu.

- I en Cándido és misser i escriu a l'Amortització.

- Misser i cándido?...Misser sense plets serà ell. No hi ha cap misser de bon bufet

que cerqui empleos ni vulgui sou de Rei.

- Això era en temps primer. Ara aferra qui pot.

Per abreviar, no vos repetiré ses escenes i estemperis que hi va haver entre jo i sa meva filla: primer, amenaces i càstigs, panys de maleta a finestres i balcones, i renovació d'això que noltros (ja m'enteneu) deim sa *famili*, i ses senyores *cursis*, sa *servitut*; llavors súpliques i plorals, proves i temptatives, ofertes i promeses.. Res va bastar.

Ella de cada dia més encalabrinada, i jo, com més anava més trista i consirosa, pensant què diria tota sa meva parentel·la, què dirien totes ses meves relacions en sabre que una filla meva festejava...quin escàndol!...un misseró de mala mort, un pollastre farcit d'expedients i paper sellat, un *énte* que ha de fer feina per viure!...

¡Que almanco hagués estat un germà tercer o quart, des seu braç, baldament no hagués tengut a on caure mort, *transeat*, i ja ho haguérem vist!; per ventura qualque tia l'hauria fet hereu, i quan no, sempre hauria tengut sa gran riquesa d'un llinatge digne des diccionari d'en Bover.

Però ¡un misser!...¡un escriptet d'oficines! *Por supuesto*, ella em deia que podia arribar a esser Delegat, perquè està dins sa carrera.

- Sí, (deia jo) com es Virrei està dins sa de Papa.

I llavors, que es Delegats duren fins que es Ministre cau, i es Ministres tots pateixen de mal de caure.

¡Vamos! jo no em podia resignar a tanta desgràcia; i cansada d'aquesta vida tan

plena d'amargures i desdites, me vaig resoldre a anar-me'n d'aquest món...I me'n vaig anar a Montuiri.

Vat aquí es meu viatge. Allà em començà sa sordera.

Es saluet de Na Teresa, amb ses seves lamentacions i xeremiades, m'arribà a posar malalt es cuc de ses orelles; i encara que ja començà a dar passada a sa meva tribulació, i veig amb menos feredat sa trista perspectiva d'un gendre paperaire, sa sordera continua de cada dia més rebetla, i encara en don gràcies a Déu, perquè amb ella almanco no sent ses blaiures i ridiculeses que es dos enamorats se diuen des de sa finestra a n'es carrer i des des carrer a sa finestra.

Ara, ara mateix ja veig es penestatge en es cantó, fent jutipiris, mentre ella està que no cern en so cedac perquè em veu escriure molt tranquil·la i no sap fins quin hora durarà.

Jo no volia fer punt final sense parlar un poc de modes, així com ho desitja sa *Madona de ca'n Bleda*; però aquests dos estornells no em donen temps.

Un altre dia serà

Ara, ¡què hem de fer! A excuses d'anar a prendre es compte a sa cuinera, los deixaré una mica de llibertat per dir-se quatre beneitures; i un altre dia que estigui de més bon humor, ja donarem gust a sa *Madona*.

Venc a dir: parlarem de modes...però sense parlar de modes.

Gabriel Juan i Galmés

(Sa marquesa des dos blens, La Roqueta, núm 22, 28 maig de 1887).

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuiri

Orquidea

Perlas
Orquidea®

El Club Ciclista Montuïri-Herbes Túnel ha començat la temporada "Un hivern a Mallorca", primera participació en el nou mil·lenni

El Club Ciclista Montuïri-Herbes Túnel ha començat la temporada oficial. Participa a "Un hivern a Mallorca", competició que consta de cinc jornades i que comença el passat 11 de febrer i acabarà el dia 4 d'aquest mes de març. És la primera carrera de la campanya 2000-01. En aquesta primera prova de l'11 de febrer celebrada al terme municipal de Llucmajor (125 km), els primers classificats del CC Montuïri-Herbes Túnel foren Lorenzo Avilés (3), Javier Peris (13), Tomeu Quetgles (14) i Juan Vicente Maties (18).

Els ciclistes iniciaren els entrenaments a principis de desembre i correran fins al dia 20 d'octubre, data de la darrera cursa d'enguany. Hauran estat en actiu durant deu mesos.

El president Gabriel Cerdà i l'entrenador Vicenç Vaquer expliquen que "tenim la intenció de participar en totes les proves que es facin a Mallorca, ara bé, la nostra gran il·lusió de la temporada és aconseguir el primer premi de la general de la carrera Pla de Mallorca que se celebra el maig i juny".

La plantilla està formada per 26 corredors, distribuïts entre aquestes categories:

Màsters 30

Bartomeu Amengual Ballester
Miquel Àngel Cirer Amer
Antoni Pujol Calafell
Rafel Sampol Marín
Andreu Salvà Vidal
Xavier Morey Garau
Francesc Barceló Echeto

Màsters 40

Vicente Villanueva Ortega
Antoni Abrines Dolç
Bartomeu Quetgles Riera
Rafel Cerdà Vaquer
José Muñoz Segura
Andreu Guardiola Bestard

Màsters 50

Fermín Andrés de Anta

Amateurs

Juan Vicente Maties Enrique
Enric Riera Gonzàlez
Javier Peris Eugenio
Lorenzo Avilés Jiménez
Joan Antoni Viana Cladera
James Hannington

Cicloesportistes

Tarciso Lucas de Souza Camacho

Futbollet iniciació - AMPA Montuïri (de 5 i 6 anys)

José Miguel Cuenca Pascual
Abdón Vich Álvarez
Antoni Barceló Mas
Rafel Miralles Martorell
Bartomeu Ribes Pujol

RESULTATS

Els resultats dels equips montuïrers durant el passat mes de febrer no ha estat, en termes globals, gaire bons:

FUTBOL

III divisió

Platges Calvià, 2 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - P. Santa Eulàlia, 2
Binissalem, 4 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Montaurà, 1

II regional

Montuïri, 2 - Sant Jordi, 1
Campanet, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 6 - Bea sa Pobla, 5

Juvenils

Vilafr/Montuïri, 0 - S'Horta, 2
Espanya, 2 - Vilafr/Montuïri, 0
Vilafr/Montuïri, 1 - Arenal, 4

Cadets

Cardassar, 6 - Montuïri, 2
Margaritense, 8 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Cardassar, 4

Infantils

Montuïri, 1 - Son Gotleu, 2
Pl. Can Picafort, 0 - Montuïri, 4

Alevins

Montuïri, 3 - At Collerense, 0
Montuïri, 0 - Camp Rodó, 5
Benjamins futbol-7
Montuïri, 2 - Mariense, 4
Montuïri, 4 - Lloret, 1
Manacorins, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 0 - Escolar, 0

Futbol sala sènior

Ca na Poeta, 3 - Dep. Probarý, 3
Sport Sord, 1 - Ca na Poeta, 5
Dos Mares, 6 - Montuïri, 5

BÀSQUET FEMENÍ

Sèniors

GCA Felanitx, 76 - Montuïri, 40
Montuïri, 35 - Santa Mònica, 48
MP Manacor, 67 - Montuïri, 43

Júnior

Nàutic, 49 - Montuïri, 32
MGG Sant Llorenç, 43 - Montuïri, 42

Cadets

Montuïri, 21 - Cide, 24
Bons Aires A, 67 - Montuïri, 32
Montuïri, 35 - Llucmajor, 63

Minibàsquet

Udyr, 10 - Montuïri, 25
Campanet, 13 - Montuïri, 36
Montuïri, 18 - Jovent, 26
Llosetina, 16 - Montuïri, 15

Biel Gomila

Comença la Quaresma

És temps de renovació i de preparació

Missa amb nins

El proper diumenge dia 4 gaudirem de la participació dels nins en l'Eucaristia, de les 12'00. Esperam comptar amb la col·laboració de tots els nins i nines del poble, sobretot dels que participen de les activitats de l'Esplai i de la catequesi. També els pares hi estan convidats per tal d'acompanyar els fill/es en la fe.

Campanyes solidaris

Durant el més de Febrer, hem duit a terme dues campanyes solidaries a la Parròquia. La primera fou en motiu del terratrèmol del Salvador i la segona amb motiu de la campanya de Mans Unides. En total hem recollit 148.375. Aprofitam per agrair-vos la vostra col·laboració i la vostra solidaritat amb els nostres germans més pobres.

Predicacions Quaresmals

En motiu de la Quaresma, la predicació de l'homilia de l'Eucaristia dels dissabtes a les 20'00 la faran un conjunt de persones que representen tot el Poble de Déu. Hem convidat un matrimoni; un jove que ha treballat com a missioner a Rwanda; una al·lota que ha treballat com a missionera a Santo Domingo. Una religiosa que treballa en el camp de la dona marginada. Una al·lota que treballa com Assistenta Social a Càritas. Esperam que aquest ventall de persones compromeses en l'Evangeli ens ajudin a nosaltres a viure una bona Quaresma.

Xerrades Quaresmals

També volem aprofitar les possibilitats que ens ofereix el temps de la Quaresma per convidar tot el Poble de Déu a dues xerrades quaresmals que duren a terme un Sacerdot Missioner que ha treballat diversos anys al Brasil i una missionera laica. El tema de las xerrades serà: Autoestima i conversió. Convidam d'una manera especial a participar d'aquestes xerrades ja que ens poder servir, no sols per a una millor formació cristiana, sinó també per saber estimar els altres i estimar-nos a nosaltres un poc millor. Els dies de la reunions seran el 9 i 23 de març a les 21'00 a la rectoria.

A la façana de la rectoria encara es pot veure la rajola nº 12 dels Passos. Només en queden tres exemplars d'aquests antiquíssims Via-Crucis de ceràmica policromada, a Montuiri

Recés de Quaresma

L'arxiprestat del pla ha organitzat per al dia 10 de març el capvespre un recés de quaresma per a tot el Poble de Déu. D'una manera molt especial vos convidar a participar-hi ja que serà un bon moment no sols per trobar-nos amb altres cristians que es volen formar cristianament, sinó també serà un bon moment per pregar plegats. Ja donarem més notícies en el moment més oportú.

Curset Prematrimonial

Del 19 al 23 de març a les 21'00 es farà el curset prematrimonial per a totes aquelles parelles que es pensin casar. Els interessats passau pel despatx parroquial per apuntar-vos-hi.

Purificació

Compadeix-te de mi, Déu meu, tu que
estimes tant;
tu que ets tan bo, esborra les meves

faltes.

Renta'm ben bé de les culpes,
purifica'm dels pecats.
Ara reconec les meves faltes,
tinc sempre present el meu pecat.
Contra tu, contra tu sol he pecat,
he fet el que és dolent als teus ulls.
Per això ets just quan dones la

sentència,

irreprensible en el teu veredict.
Tu saps que he nascut en la culpa,
que la mare m'engendrà pecador.

Tu que estimes la veritat al fons del
cor,

m'ensenyes dintre meu a tenir seny.
Aspergeix-me amb hisop, que quedi

pur;

renta'm, i seré més blanc que la neu.

Fes que torni a sentir els crits de festa,
que s'alegrin els ossos que havies fet
pols!

Aparta la mirada dels meus pecats,
esborra les meves culpes.
Déu meu, crea en mi un cor ben pur,
fes renéixer en mi un esperit ferm.
No em llancis fora de la teva presència,
no em prenguis el teu esperit sant.
Torna'm el goig de la teva salvació,
que em sostingui un esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors
i tornaran a tu els qui t'han abandonat.
No em demanis compte de la sang que
he vessat,

Déu meu, Déu que em salves,
i aclamaré la teva bondat.
Obre'm els llavis, Senyor,
i proclamaré la teva lloança.

(Salm Penitencial nº 50)

DEMOGRAFIA

Febrer de 2001

Defuncions

Dia 1.- Catalina Arbona Verger "Quelet", fadrina de 66 anys.

Dia 4.- Antoni Verger Moll "Fuster Roig", viudo de 70 anys.

Dia 19.- Pere Cerdà Miralles "Frare", fadrí de 68 anys.

APOTECARIES

4 Març St. Joan

11 " Vilafranca

18 " Ariany

25 Març Montuïri

1 Abril Petra

TEMPS PASSAT

10 anys enrere

Març de 1991

Nou president de Patronat de Música

Dia 23 de març de 1991 Miquel Fiol Company fou elegit nou president del Patronat de Música de Montuïri per dimissió del qui ho era. En declaracions a Bona Pau manifestava que s'esforçaria perquè el Patronat ampliàs cobertura.

25 anys enrere

Març de 1976

Nova practicant titular

Degut a la vacant de practicant titular de Montuïri que hi havia des d'anys enrere, aquest març de 1976 fou nomenada per ocupar-la definitivament Margalida Bauzá Miralles, motiu pel qual el qui cobria la plaça interinament va haver de cessar.

50 anys enrere

Març de 1951

Maquinària per a l'Escola

Duant el març de 1951 el Governador Civil va enviar a l'Ajuntament 28.500 pessetes per esser destinades a la compra de diferent maquinària per al Grup Escolar, perquè se'n poguessin aprofitar per a les classes d'iniciació professional els alumnes que acudien al Centre.

100 anys enrere

Març de 1901

Neteja de síquies

Les síquies del terme estaven en molt mal estat i foren netejades i condicionades durant els primers mesos de l'any. L'Ajuntament a la sessió de dia 6 de març de 1901 va acordar abonar la quantitat de 87 pessetes per aquestes obres.

CUINAR EN CASA

Calamars de la padrina de "Na Petrera"

Ingredients

2 ous (Un bullit i un cru), 6 calamars, 1/4 de carn capolada, pebre bo blanc, alls i julivert, 1 pastanagó, 1 copa de vi sec, 12 ametles torrades i picades, 1 pebre vermell torrat, 2 cebes grosses, 2 tomàtigs, 24 panses sense pinyol i una llesqueta de pa mullada de llet.

Elaboració

Es posa la llesqueta de pa a remullar. Es tallen les cametes dels calamars ben petites, es frigen juntament amb la carn capolada, en poc foc. Hi mesclam el pa, l'ou bullit tallat ben petit i l'ou cru, alls i julivert. S'omplen els calamars posant 4 panses a cada un i el farcit. Tancam amb un escuradents. Es frigen i després els posam dins una greixonera.

Salsa

Se sofregeixen les cebes tallades ben petites i les tomàtigs pelades i el pastanagó. Ho posam damunt els calamars juntament amb el vi sec i aigua fins que els tapi. Es deixen bullir fins esser cuits.

Després treim els calamars i passam la salsa pel premsapurés. Tornam posar els calamars i hi afegim 12 ametles torrades i picades i el pebre torrat tallat a trossets petits. Deixar que bulli un poquet en poc foc anant alerta que no s'aferri a la greixonera.

Catalina Sastre Roca "Petrera"

PLUVIOMETRIA

Febrer de 2001

Dia	l	5'1	litres m²
"	14	0'6	" "
"	15	5'7	" "
"	16	12'8	" "
"	17	3'5	" "
"	18	0'7	" "
"	24	24'2	" "
"	25	1'2	" "
"	27	9'6	" "
Total	63'4	" "	" "

NOCES D'ARGENT

2 Març 1976

Rafel Ribas Mas "de Son Reus" amb Francisca Mayol Mayol "Carnissera".

GLOSA

Cridada

Me pareix al patró aranya,
dic embarcau, als demés,
quedant jo a terra amb la canya
pescant sense agafar peix.

Però és que estim Bona Pau,
no vull que desapareixca,
millor més gent s'hi afegisca
que no es tanqui amb pany i clau.

Per això faig avinent
an el qui vulgui ajudar,
si vol escriure el jovent
la revista seguirà,
que tornant vella la gent
necessitam rellevar

Antònia Adrover

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

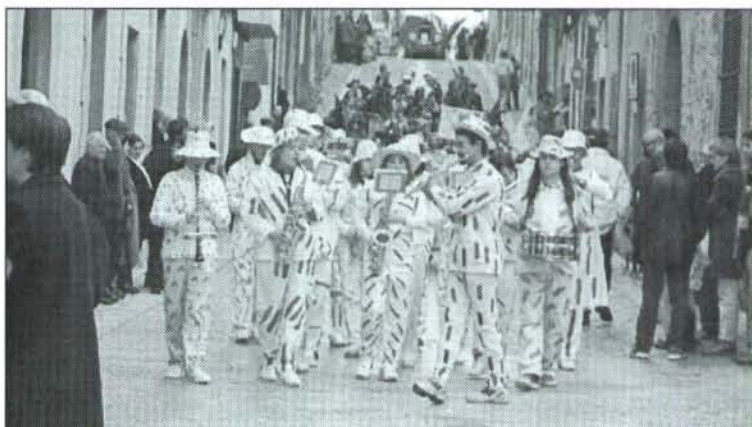
Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Petits artistes (3r premi carrosses)

Siurells (Banda de Música) (3r premi comparses)

Danubio Azul (1r premi comparses)

Sa platja dels padrinets (3r premi carrosses)

SA RUA 2001

Caragol fonoller (1r premi individuals)

Mèxic (2n premi comparses)

Persones Majors (2n premi comparses)